

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ*

Ἐκφ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

ἔ α χ ε **O Z I K M** Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα καὶ ἁγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο· καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ δε) εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Λαν. θ 21,
Ἰωαν. γ 17,
Ματθ. δ 23

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς

Λαν. θ 4
Λευιτ. ζ 9,
Λαν. θ 4
Πραξ. δ 30
Ψαλμ. cms 8

Ὁ **Ξ** ἐπιγράφει τὴν εὐχὴν «*Εὐχὴ τοῦ ἁγίου ἐλαίου*». Ὁ **I** παραλείπων τὸ Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, προχωρεῖ ἀμέσως «Ὁ Θεός ὁ μέγας...» Οἱ **ΗΚΟεχ** μόνον τὸ μέχρι τῆς φράσεως «εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν» παραλείποντες τὸ ὑπόλοιπον. Οἱ **Z M** εὐθὺς μετὰ τὸ κληρονομίαν συνεχίζουσι «*Ναὶ δέσποτα Κύριε... σὲ τρέμουσι δαίμονες*». (Ἴδε ἐν Παραρηγήματι ἐπ' ἀριθ. 8). Ὁ **I** ἐπαγει πρῶτον τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι Θεός ἐλέους, μετ' αὐτὴν δὲ «*Εὐχὴ εἰς ἀσθενοῦντας*. Βασιλεῦ ἅγιε, θεραπευτὰ πάντων, Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ· σὲ δαίμονες τρέμουσι κλπ. ὡς ἐν **Z** (Παραρηγήμα ἐπ' ἀριθ. 8). ἰώμενον πάντα τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ **ΗΞΖΔΙΟ** ἰώμενον τὰ πάθη τῶν ψυχῶν **ΚQ** Πνεῦμα καὶ ποιήσον τὸ ἔλαιον τοῦτο ἴαμα ψυχῆς καὶ σώματος τοῦ δούλου σου (δεῖνα) εἰς τελείαν **Q** αὐτὸ τῷ χρισμένῳ δούλῳ σου **I** τοῦτο ποιήσον **ΟΗΞΚ** αὐτὸ γενέσθαι χρισμένῳ **ΔΗΕΚΟ** χρισμένῳ τῷ δούλῳ σου **ΟΔΗΞ** πασῶν τῶν ἁμαρτ. **I** τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ εἰς ἁγιασμόν ψυχ. καὶ σώμ. εἰς βασιλ. **ΚΖΙQ** ἀπολύτρωσιν τῶν αὐτοῦ πλημμελήμ. εἰς ἁγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος εἰς βασιλ. **ΗΞΔΟ** κληρονομίαν. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν ε κληρονομίαν. Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλ. ἁ ἁ ἁ **Q ΗΞΟΚΙΑ** Θεός ἐλέους καὶ φιλανθ. **Κ** τὴν διαθήκην σου καὶ διδοὺς τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τὴν ἄφσιν τῶν ἁμαρτιῶν **I** Χριστῷ· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, σὺ εἶ ὁ ἀγκησας ἡμᾶς ὁ σοφῶν τοὺς τυφλοὺς **I** καὶ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους σὺ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ τοῦ σκότους ὁ εἰπὼν τοῖς ἐν δεσμοῖς **I** Τὸ ἀπὸ Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ὁ μέγας καὶ θαυμαστός... τμήμα

Μόνον ὁ **I** καὶ ὁ **Πς** ἔχουσιν αὐτὴν ὡς εὐχὴν ἰδίαν. Ἐν τῷ ε μετὰ τὸ πρῶτον τμήμα τῆς εὐχῆς («...οὐρανῶν κληρονομίαν») ἐπακολουθεῖ «Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν...» καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ταύτην ἡ εὐχὴ «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ὁ μέγας...» ἢ τι καὶ πάλιν ἐπιτάσσεται ἡ ἐκφώνησις Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν...»

Οἱ ἁ ἁ ἁ μετὰ τὴν ἐκτενῆ τῶν πρώτων ἀναγνωσμάτων παραθέτουσι τὴν εὐ-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σελ. 152.

χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεὶ τῷ θεράποντί σου καὶ Σαμουὴλ τῷ ἡγαπημένῳ σου καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὃ περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτοῦ ἀματι· ἵνα ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας ἀποθάνωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλαιον τοῦτο ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὄσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ρυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις καὶ δέξονται τὸ βραβεῖον τῆς ἀνωκλήσεως. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἔλεειν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι κτλ.

Ψαλμ. μη 11
Ὁ 8

Β' Κορ. γ 6

Πράξ. κ 28

Τιτ. β 12,
Ρωμ. ε 2

Ρωμ. η 10,
Γαλάτ γ 27

Ρωμ. ιγ 14

Ψαλμ. μδ 7,
Ἐβρ. α 9

Ψαλμ. ρη 10,
Σειράχ ιε 6,
Ἡσ. λε 10

Ψαλμ. ρθ 4
Ἐφρσ. ε 27

Φιλιπ. γ 14

Ι Καὶ εὐθὺς ἐμφυσᾷ εἰς τὸ ἔλαιον γ' καὶ σφραγίζει γ'.

Ἄ **Κ Η Ξ Α** ποιῶν γ' σταυροὺς ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐθέως λέγει ὁ ἱερεὺς Εἰσάκουσον, Κύριε· εἰσάκουσον, δέσποτα, εἰσάκουσον ἅγιε. Εἶτα

ποίησιν, λαὸν περιούσιον, βασιλικὸν ἱεράτευμα καὶ καθαρίας... ἀγία σας τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ, οὕτως καὶ ἡμῖν δώρησαι τὴν χάριν εἰς τὴν διακονίαν ταύτην... τῷ ἡγαπημένῳ ὑπὸ σοῦ... ἐκλεκτῷ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς γενέσθαι Ι.

Καινῆς σου διαθ. χρίειν τὸ ἔλεός σου τοῦτο, ὑπὲρ ὧν ἐποίησας, ὅπως ἂν ἀπεκδυσάμενοι τὴν παλαιὰν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμ. Ι, ζήσωμεν δὲ τῇ Ι, τὸν Κ. Ι. Χ. διὰ τοῦ ἁγιάσματος τούτου τοῦ μέλλοντος Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Ι διὰ τοῦ ἁγιάσματος τούτου τοῦ μέλλοντος ἐπάγεσθαι. Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς σταυροειδῶς καὶ σφραγίζει τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ καὶ πάλιν λέγει εὐχὴν· Γένοιτο, Κύριε... Σ ὁ.

Οἱ **Η Ω Ο** ἄ μετὰ τὴν ἐκτενῆ τὴν εὐχὴν Εὐδιάλλακτε Κύριε ("Ἰδὲ κατωτέρω). Ταύτην, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς συνεχείας μετὰ τὸ ἐλλείπον φύλλον εἶχε καὶ ὁ Α.

Ἐν τῇ Η δευτέρα χεὶρ ἐν τῷ περιθωρίῳ: «Τούτου (τοῦ Εἰσάκουσον Κύριε..) λεγομένου οἱ λοιποὶ ἱερεῖς λέγουσι Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου». Ὁ Ι συνε-

ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ λαβῶν ἅγιον ἔλαιον ἀλείφει τὸν προσελθόντα ἐπιλέγων καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν ταύτην :

Ἰωαν. ιζ 11,
Ἰωαν. γ 16

Ρωμ. η 1 καὶ
ἀλ.—Ματθ.
δ 23, ε 1

Πάτερ ἅγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτὸν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ

Ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων **Η Κ Ι Α Μ Ν Ο** πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενοι **Μ** ἀσθενείας διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου ζωοπ. αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εἶπαρ. διὰ τῆς χαρ. τοῦ Χριστοῦ σου καὶ ζωοποίησον αὐτὸν κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ἵνα καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν ἐν ἀγαθοεργίᾳ ἀποπληροῖ πρεσβείαις καὶ ἰκασίαις τῆς παναχράντου δεσποίνης **Ζ Η Α Κ Μ Ν Ε Ι Ο** ἐν ἀγαθοεργίαις **Ε Ο** εὐχαριστίαν καὶ ἀγαθοεργίαν ἀποπληροῖ **Μ** εὐάρεστον τὴν ὀφειλομένην... ἀποπληροῦντα. Σὺν γὰρ ἐστὶ τὸ εἰσεῖν καὶ σῶζειν... **Ι** πρεσβείαις τῆς παναχρ. δεσπ. **Κ Α Μ Ε Ο** παναχρ. ὑπερευλ. δεσπ. **Ζ**

Τῇ δυνάμει **Η Α Ν** Σταυροῦ, τῶν τιμίων **Κ Ν** Τιμίων καὶ ἐπουρ. **Ο** ἐπουρανίων ἁγίων δυνάμεων **Α** τοῦ τιμίου ἐνδόξου **Η Κ Μ Ε Ο** τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκων **Α** τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀν. **Α** ἀποστόλων, τῶν ὁσίων... πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων **Η** τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων πανευφ. ἀποστόλ. **Ε** ἀποστόλων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κων/λεως τοῦ Χρυσοστόμου **Ν** πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων καὶ θαυματ. Ἀγαθ. **Κ** Μαρίας τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων καὶ τροπαιοφόρων Δημητρίου, Γεωργίου καὶ Θεοδώρων καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἱατρῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ

χίζει «...καὶ σφραγίζει γ' καὶ ἄπτει τὸ αὐτρότουσον καὶ μεθίσταται. Καὶ εἰσέρχεται ὁ δεῦτερος ἱερεὺς». Ὁ **Μ** μετὰ τὴν εὐχὴν «Εἶτα ἐπέρνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἀπτότουσον ἵγουν τὸ φητῖλει καὶ βρέχει το εἰς τὸ λάδι καὶ σφραγίζει τὸν ἀσθενῆ εἰς τὴν κεφαλὴν σταυροειδῶς λέγων ἐκ τρίτου Εἰσάκουσόν μου Κύριε· εἰσάκουσόν μου... Εἶτα ἀλείφει αὐτὸν σταυρὸν εἰς τὸ μέτωπον, εἰς τὴν κάτω τοῦ στόματος, εἰς τὸ ἕναν πᾶγουλο τὸ δεξιόν τε καὶ ἀριστερόν. Οὕτω ποιῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς. Εὐχὴ τοῦ πρώτου ἱερέως. Πάτερ ἅγιε...»

Ὁ **Ι** τὴν εὐχὴν ταύτην μέχρι τοῦ «πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας» μόνον, τοποθετῶν αὐτὴν εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ εὐχελαίου, ὁπότε καὶ ἡ ἐπάλειψις

Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικίτου, Θα-
 λελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰω-
 ακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν
 ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ν Οὕτω δὲ ποιῶσι καὶ οἱ καθ' ἑξῆς ἅπαντες ἱερεῖς.

Δ Καὶ ἄρχεται ὁ δεῦτερος ἱερεὺς.

καὶ Δαμιανοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ **Ζ** ἱαμάτων ὁ Θεὸς ἡμῶν **Η**
 ἱαμάτων καὶ σοὶ **Μ Ν Ζ** ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμ. διδα-
 σκάλων Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
 Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου,
 Θεοδώρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου, Εὐθυσίου, Σάββα, Ὀνου-
 φρίου, Παφνουτίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων... καὶ Διομήδους καὶ
 Θαλελαίου καὶ πάντων σου **Μ** ἱεραρχῶν καὶ διδασκάλων Βασιλ. τοῦ **Μ.** Ἰωάν. τοῦ
 Χρυσ. Γρηγορίου τοῦ Θεολ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις **Q** Μύροις
 Γρ. Νύσσης Γρηγ. τοῦ θαυματ. Γρηγ. Ἀκραγαντίνων, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, τῶν
 ἁγίων καλλιπικῶν μαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου, Προκοπίου, Θεοδώρων, Εὐδοκίου,
 Ἀρτεμίου καὶ τῶν λοιπῶν, τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος τοῦ νέου, τῶν ἁγίων καὶ
 θαυμ. Ἀναργύρων... Διομήδους, Θαλελ. καὶ Τρύφ., προσβύβιαις τῶν ἁγίων γυναικῶν Θέ-
 κλης τῆς πρωτομάρτυρος καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα ὅτι δὲ θεοσόφων
 Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι... **Q** ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἰωάν. τοῦ Χρυσ.
 Βασιλ. τοῦ μεγ., Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, Σπυριδωνοῦ τοῦ
 θαυματ., τῶν ἁγίων ἐνδ. μεγαλομαρτ. Δημητ. καὶ Γεωργ. τῶν ὁσίων... (ὡς ἐν τῷ **Μ**)...
 Ὀνουφρίου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματ. Ἀναργ... καὶ Διομήδους καὶ πάντων **Ξ**

Οἱ **Κ Ξ** ἃ Προκίμ. ἤχ. πλ. β' Ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαι σε. στιχ. Κύριε εἰσά-
 κουσον τῆς προσευχῆς μου Οἱ ἃ ἃ ἃ Προκ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με. στιχ. Μακά-

ὑπὸ τῶν ἱερέων.

Οἱ ἃ ἃ ἃ μετὰ τὴν εὐχὴν Εὐδιάλλακτε... «Καὶ εὐθὺς λέγομεν τροπάριον ἤχος
 πλ. δ' Κύριε, ὄπλον... Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει τοῦτο ἀλείφει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἐλαίου...
 λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην Πάτερ ἅγιε...». Μετὰ τὸ πέρας τῆς εὐχῆς ἡ διάταξις :
 «Τοῦτο ποιῶσι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἱερεῖς καθ' ὄρθρινον ἐπιλέγοντες καὶ τὴν προ-
 γεγραμμένην εὐχὴν ταύτην. Καὶ εὐθὺς ἄρχεται ὁ δεῦτερος ἱερεὺς...».

(Εὐρήται ἡ εὐχὴ ὀλόκληρος ἐν τοῖς **Q Ζ Ι** εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ
 εὐχέλαιου). Ἐν τῷ **ε** μετὰ τὴν εὐχὴν «Ἀὕτη ἡ εὐχὴ λέγεται παρ' ἑνὸς ἐκάστου
 τῶν ἱερέων μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὴν εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ
 τὸν νοσοῦντα.»

Ὁ **Μ** μετὰ τὴν εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... «Καὶ εὐθὺς τὸ τροπάριον Κύριε ὄπλον...
 ἔγεργον. Προκείμενον ἤχος β...». Κατὰ τὸν **Η** μετὰ τὴν εὐχὴν Πάτερ ἅγιε... ὁ δεύ-

ἃ **ΟΚΗ** Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι.

ἃ **Η** Σοφία. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Πρόσχωμεν.

Η Δ Μ Ο Ι Ο ε χ ἔ Προκείμενον ἤχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ἕμνησίς μου ὁ Κύριος
στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Ὁ ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (ιε 1 - 7)

1. Ἀδελφοὶ ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν...

Τέλος. 7. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

χ ἃ ε **ΚΟ** Εἰρήνη σοι. Σοφία. Ἀλληλουῖα. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Πρόσχωμεν. Ἀλληλουάριον πλ. α'. Τὰ ἔλεή σου, Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου (ιθ 1 - 10)

1 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ. 2. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ζακχαῖος.

Τέλος 10. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Ι Ζ Ο Ν Δ Ο Κ Μ ἃ ἔ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς

Κ Ο Δ ἃ Ν ε Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπι-

ριος ὁ συνῶν Ὁ Δ ἀπόστολον Β' Κορινθ. 5 16—ζ 1 (Ἵμεῖς ἔσταις ναὸς Θεοῦ—ἐν φόβῳ Θεοῦ). Ὁ χ ε' β'. Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. Πρόσχωμεν. Ὁ ἀναγνώστης...».

τερος Ἱερεὺς λέγει τὰ εἰρηνικά, ἅτινα καὶ ὁ προηγουμένος (ἴδε ἀνωτέρω), μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, ἐπακολουθεῖ τὸ Προκείμενον. Κατὰ τὸν Ι <Καὶ εἰσέρχεται ὁ δεύτερος Ἱερεὺς. Τροπάρια ἤχος β'. Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπὸν Κύριε, κατανύξω καρπὸν μὴ φέρον τὸ σῶσον. Καὶ τὴν δικαιοσύνην πρὸς τοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. Διὸ σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπιστρέψον καὶ σῶσον με. Δόξα πατρὶ. Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου, ὡς σκάφος ἐν πελάγει, ἐγὼ μόνος χερμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Ἄλλ' εἰς εὐθὺν λιμένα, ὀδήγησόν με Κύριε τῇ μετανοίᾳ καὶ σῶσον με. Καὶ νῦν. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν... τὰς ψυχὰς ἡμῶν» Καὶ ἐπακολουθεῖ τὸ Προκείμενον. Οἱ **Ο** εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν Εὐδιάλλακτε, ἀμέσως τὸ Προκείμενον καὶ ὁ δεύτερος ἀπόστολος.

Ἐν τῷ **Η** μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον πάλιν ἡ ἐκτενὴς ὡς ἀνωτέρω Ὅτι ἐλεήμων. Τοῦ **Κ**. δεηθῶμεν. Καὶ εὐθὺς ἡ εὐχὴ Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ἡ κατὰ τὸ ἐντυπον ἐπομένη τῷ γῶ Εὐαγγελίῳ. Ὡσαύτως ἡ αὐτὴ εὐχὴ καὶ ἐν τοῖς **Ο ἃ ἃ ἃ ἃ** χ. Ὁ **Ο** μετὰ τὴν ἐκτενὴ εὐχὴν Ἀναρχε, ἀδιάδοχε, ἦν τοποθετεῖ ἐν-

σκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον **Κ**).

Ἰ Ἐτι σοῦ δεόμεθα, Κύριε, ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τοῦδε τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ σωματικῇ καὶ ψυχικῇ κατακειμένου καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ σοῦ ἐπιδεομένου· τῆς ταχείας ἐπισκέψεως, ἀναστάσεώς τε καὶ ἰάσεως αὐτοῦ εἴπωμεν

Ἰ Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ συλλειτουργῶν

Ο Ν Δ Μ Κ Ο Ι Ζ Ι Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ζ Ι Μ ε ᾧ ἔ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ἡ εὐχή

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· αὐτός, φιλόανθρωπε δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐνοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφρασις ἁμαρτιῶν καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. **Ναί, Κύριε**

Ψαλμ. μζ
1, οζ 39
Δαν. ε 23,
Ἰουδ. ις 11
Σοφ. Σο-
λομ. ις 14
Ψαλμ. ξε 3
Σειράχ α 5
Ψαλμ. οα 19,
πε 9 κλ.
Α.Τιμοθ. γ 16
Ἐφ. σ. γ 18,
ψαλ. ιβ 3
Β' Παρ. α 5
32, Ἰεζεκ. λς
23, Ἰερ. μ.
να 26
Ψαλμ. ε 8

Ἡ τῆς ἀγαθότητος ἄβυσσος, τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας Ἰ ὁ τῶν αἰώνων καὶ θαυμασίων Ἰ οὐδεὶς ἐνοῶν ἰσχύει Ἰ ἐπίβλεψον καὶ εἰσάκουσον Ἰ καὶ εἰς ὃν ἐπὶ τῷ ὀνοματί σου τὴν λαμπάδα ταύτην προσάγομεν κατάπεμψον τῆς σωτηρίας ἰάματα Ἰ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου

ταῦθα. Οἱ ᾠ ἀ τοποθετοῦν ἐνταῦθα τὴν εὐχὴν Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἅγιε βασιλεῦ (ἴδ. κατωτ.) Οἱ Ἰ Πς τοποθετοῦσι ἐνταῦθα τὸ τελευταῖον τμήμα τοῦ ἐν τῷ ἐντύπῳ δευτέρου τμήματος τῆς εὐχῆς Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, ἀρχόμενον οὕτως καὶ μετὰ τῶν σημειουμένων διαφόρων γραφῶν: «Γένοιτο, Κύριε τὸ ἔλαιον τοῦτο ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως πνεύματος ἁγίου, ἔλαιον ἀναγεννήσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ... εὐφροσύνης αἰώνιος, ἵνα οἱ ἐκ τούτου χριόμενοι ἐκλάμποντες ὡς οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ τῇ φαιδρότητι, μὴ ἔχοντες σπίλον ἢ ρυτίδα καὶ δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους ἀναπαύσεις... κλήσεως. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοανθρωπίᾳ... Καὶ ἐμφυσῆ τὸ ἔλαιον γ'. καὶ σφραγίσει γ'. Καὶ οὕτως ὑποχωρεῖ ἅπτον τὸ αὐτῆς τοῦτον. Ἄρχεται ὁ Γος ἱερέως». Ὁ Σ, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἐκτενῆ καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ἦν καὶ οἱ Ἰ Πς εὐχὴν.

Οἱ κώδικες πάντες ἀρχίζουσι τὴν εὐχὴν ἀπὸ τοῦ Εὐδιάλλακτε Κύριε ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς... Ὁ Δ εὐχὴν ἔχει τὴν ἐν παραρτήματι ὑπ' ἀριθ. 9.

εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ μετανοῶν
 ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδώς, ὅτι ἔγκειται ἡ διά-
 νοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος
 αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτω-
 λοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τῆν τῶν
 ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ
 τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· Οὐκ ἤλθον καλέσαι δι-
 καίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ
 τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν
 ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐ-
 ρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ
 ἐκβάλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν πόρνην τοὺς τιμίους πόδας δά-
 κρουσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· Ὅσακις
 ἂν πέσης, ἐγειραι καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι χαρὰ γίνε-
 ται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· αὐ-
 τὸς ἔπιδε, εὐσπλαγχνε δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συν-
 επισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου ἐν χά-
 ριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ κατασκῆνωσον ἐπὶ
 τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), τὸν ἐπεγνώκωτα τὰ ἴδια πλημμελήματα

πρσβείαις τῆς παραχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀρχαγγέλων, τοῦ Προδρόμου,
 τῶν ἀποστόλων, τῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεή-
 μονος καὶ Ἐρμούλου καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι ἐλεήμων **I** (Τὸ τμήμα τοῦτο ὡς ἴδια
 εὐχὴ μετὰ τοῦ ἀνωτέρου τέλους ἀπαντᾶται μόνον παρὰ τῷ **I** ὡς εὐχὴ τοῦ γ' Ἐδαγγελίου).
 μετανοῶν ἐπὶ ταῖς ἀσθενεῖαις τῶν ἀνθρώπων **Z I M** ἡ διάνοια αὐτοῦ **M** τοῦ ἀνθρώπου
 ἐπιμελῶς **H Z O** Θεὸς ὢν καὶ πλάστης ὁ εἰπὼν **E** Θεὸς ὢν καὶ δεσπότης· ὁ εἰπὼν Οὐκ
 ἤλθον **H K O** ἐπιμελῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρὼν **Z I M** ὁ εἰπὼν Τὸν ἐρχόμενον **K** ὁ τὴν
 πόρνην τοῖς δάκρουσι τοὺς τιμίους πόδας σου βρέξασαν προσδεξάμενος καὶ εἰπὼν αὐτῇ
 ἀφέωνταί σοι οἱ ἁμαρτίαι σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν χαρὰ γίνεται **K** ὁ τὴν πόρνην θεόθεν κε-
 λεύσας καὶ τοὺς τιμίους σου **H** ὁ τὴν πόρνην κελεύσας καὶ τοὺς τιμ. **O** πόρνην
 φιλοανθρώπως καλέσας τὴν τοὺς τιμίους **E** βδελυξάμενος καὶ εἰπὼν Ὅσακις **Z I M** βρέξα-
 σαι καὶ εἰπὼν χαρὰ γίνεται **H O** βρέξασα καὶ εἰπὼν **O** βρέξασαν καὶ εἰπὼν αὐτῇ
 Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου **E** αἱ ἁμαρτίαι σου, σὺ εἶ ὁ εἰπὼν χαρὰ **E** γίνεται ἐν τῷ
 οὐρανῷ **M** ἔπιδε σὺν **K O** μετανοοῦντι ἔπιδε **H K M E** εὐσπλ. Κύριε **H K E** ἁγίου
 σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ επισκιάσον ἡμῖν **E** ἁγίου σου συνάναρ-
 χος καὶ συναἰδιος ὢν τῷ Πατρὶ καὶ επισκιάσας ἡμῖν **H K O** ἀναξίοις ἐν τῇ χάριτι **Z**
I M τοῦ παραγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύμ. **K** τῇ χάριτι τοῦ παν. σου Πνεύμ. **E** ἐν τῇ
 χάριτι τοῦ παραγίου Πν. **H K O** Πνεύμ. τῇ ὥρᾳ **H M O** τοῦ ἁγίου σου **M Z I** ταύτῃ
 κατασκῆνωσον **H O Λ K** κατασκ. ἐπὶ τῷ δούλῳ σου τῷ δὲ τῷ ἐπεγνώκωτι **Λ E O** καὶ

καὶ προσιόντα σοὶ πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπία, εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ κάθαρσον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, καὶ αἰεὶ συμπαρὼν αὐτῷ διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιομασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰωζεκ. λγ27

Ἦσ. ξστ 5

Κ ἁ Καὶ ποιῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σταυροῦς **Γ** λέγει

ΗΚΔἁΝΞ Εἰσάκουσόν μου Κύριε, εἰσάκουσόν μου, δέσποτα· εἰσάκουσόν μου ἄγιε **ΚΗ** ἁ. Καὶ ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ λαμβάνων ἔλαιον ἀλείφει τὸν προσελθόντα ἐπιλέγων τὴν εὐχὴν καθ' ἑαυτόν. Πάτερ ἄγιε, Ἰατρέ...

ἁ **ΑΙΝ** Καὶ ἄρχεται ὁ τρίτος ἱερεὺς.

Η ἁ Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Πρόσχωμεν.

προσφυγόντι σοὶ πίστει καὶ Ξ Ο προσφυγόντα πίστει Κ προσδεξάμενος αὐτὸν τῇ ἰδίᾳ Η Μ Ο εἴ τι ἐπλημμέληται αὐτῷ ἐν λόγῳ Η Κ Ξ Ο προσδ. αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ Κ καὶ εἴ τι ἐπλημ. Ζ Ι Μ ἐξάλειψον καθαρὸν αὐτὸν ἀπεργαζόμενος ἀπὸ πάσης Η Μ Ξ Ο φιλανθρωπία καὶ εἴ τι Α τὸν ὑπόλοιπον χρ. τῆς ζωῆς αὐτοῦ διατήρησον πορευόμενον Κ πορευόμενον τοῖς δικαιομ. Ζ πορευόμενον ἐν ταῖς ἐντολαῖς καὶ τοῖς δικαιομ. Η Κ Ξ Ο ὥστε πορεύεσθαι τοῖς δικαιομ. Ι ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου Α δοξασθῆ σου τὸ παν. Ο δοξασθῆ σου τὸ πανάγιον ὄνομα σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγ. Πνεύματι Ξ δοξασθῆ σου τὸ πανάγιον ὄνομα νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας Η ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγ. Πνεύματος Α Κ Ζ Μ Ι ὄνομά σου τοῦ Πατ. Μ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι Ο Τὸ σὺν γὰρ ἐστι... παραλείπεται Η Α Κ Ζ Ι Μ Ξ Ο.

Κατὰ τὸν Η καὶ ὁ γ' ἱερεὺς ἐπαναλαμβάνει τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἀκολούθως τὰ ἀναγνώσματα. Ὁ χ εὐ διάκονος Εἰρήνη σοὶ. Σοφία. Ὁ ἀναγνώστης ψαλμὸς τῷ Δαβίδ». Κατὰ

Ὁ ε εὐθύς μετὰ τὴν εὐχὴν ἄνευ ἄλλου τὸ τρίτον ἀποστ. ἀνάγνωσμα.

Ὁ Μ «Καὶ πάλιν σφραγίζει τὸν ἀσθενῆ σταυροειδῶς καὶ ἀλείφει αὐτὸν σταυρὸν εἰς τὸ μέτωπον, εἰς τὸ πουργούνη καὶ εἰς τὸ δεξιὸν μάγουλον καὶ ἀριστερόν. Εἶτα αὐτῇ τὸ ἀπρότρουρον καὶ πῆγνυσιν αὐτὸ εἰς τὸ σιτάρι καὶ καίεται λέγοντες τὸ τροπάριον. Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου... καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ὁ Σ ὁ μετὰ τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ μέγας Ἐκφώνως· Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία... Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ ἔλαιον γ' καὶ ἄπτει τὸ αὐτότρουρον καὶ μετέρχεται. Κάθισμα Παροικούσα... Ἔως πότε ψυχὴ... Καὶ εἰσέρχεται ὁ τρίτος ἱερεὺς.

Κατὰ τὸν Ι «ἄρχεται ὁ Γος ἱερεὺς τροπάριον. ἤχ. Γ' Παροικούσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου, μετανόησον. Χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ· πταισμάτων οὐ λυτροῦται. Βό-

Προκείμενον Ἦχος γ'.

Z I Δ M e Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στιχ. Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ ἀπόστολος

Πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (ιβ 27-ιγ 8)

27 Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους.

Τέλος 8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

K Ἄ Εἰρήνη σοι. Σοφία. Ἀλληλούϊα. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Πρόσχωμεν. Ἀλληλουάριον.

ἐ ε Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα μὴ καταίσχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

M Σοφία ὁρθῆ ἀκούσωμεν

Εὐαγγέλιον γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου (I 1, 5 - 8)

1. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Τέλος 8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

τοὺς **H** ἄ ἄ ἄ ἄ χ προκείμενον ἦχ. δ'. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου. Στιχ. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι. Κατὰ τοὺς **H** ἄ ἄ ἄ ἄ ἄ χ **S**^ο ἀποστ. ἀνάγνωσμα γ' τὸ κατὰ τὸ ἐντυπον δ' ἦτοι **B'** Κορινθ. **Γ** 16. Κατὰ τὸν **A** ἀποστ. ἀνάγνωσμα τὸ **Ρωμ.** ιε 1-7. Προκείμενον οἱ **K** **Ξ** Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου Στιχ. Ὅτι τὰ βέλη σου. Κατὰ τοὺς **H** **K** **Ξ** ἄ χ ἄλληλουάριον ἦχ. β' Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ... Κατὰ τὸν **I** ἄλληλουάριον Τὰ ἐλέη σου, Κύριε...

ησον Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καρδιογνώστα ἡμαρτον. Πρὶν καταδικάσης με ἐλέησόν με. Δόξα Πατρί. Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς πταισμασιν; Ἔως τίνος οὐ λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; Λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν. Βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἠμαρτον, ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με. Καὶ νῦν. Ἐκαστος ὅπου σώζεται...».

Ὁ **H** τὴν ἐκτενή μετὰ τῆς εὐχῆς τῆς ἐκτενοῦς ὡς ἀνωτέρω καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ **K**. δεηθῶμεν Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε... ἦτοι τὴν εὐχὴν τὴν μετὰ τὸ δ'. εὐαγγέλιον. Καὶ οἱ ἄ ἄ ἄ ἄ ἄ χ τὴν αὐτὴν εὐχὴν ἐνταῦθα.

Ὁ **I** τὰς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς ὡς καὶ προηγουμένως μετὰ τῆς διαφόρου γραφῆς «...καὶ τοῦ ἐλέους σου ἐπιδομένου» ἐκφώνησιν δὲ Ὅτι ἀγαθός... καὶ εὐχὴν τὸ πρῶτον τμήμα τῆς προηγουμένως μετὰ τὸ δεύτερον εὐαγγέλιον ρηθείσης ἦτοι ἀπὸ τοῦ Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος... τὸ παραλειπόμενον ὑπὸ τῶν λοιπῶν κωδικῶν ὀλοτελῶς (ἴδε ἐν τῷ οικείῳ τόπῳ μετὰ τῶν διαφόρων γραφῶν). Καὶ οἱ **Π**⁵ **S**^ο εὐχὴν ἐνταῦθα τὴν Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος...».

ἃ ε Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ὅτι ἐλεήμων.

ἔ ἃ ε **O Z Q Λ** Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ εὐχή

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χροιομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μόλυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πρᾶνον τὸ πάθος καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδῶξον. Γενοῦ ἰατρὸς τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ

Ἦσ. α 24, γ' 33, ψαλμ. ρεζ 18, ρμδ 15

Παροιμ. ιε' 24 Ματθ. δ 25 Β' Κοριν. ζ 1 ψαλμ. ντ' 4, Ἰωβ β 5, ιθ 21, Ματθ. η 3 Μαρκ. α 41

Αἱ μεταξὺ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων διατάξεις μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ ἐτέθησαν ἀκριβῶς. Ἐν τοῖς ἐπομένους ἐφ' ὅσον ἐπαναλαμβάνονται ἀντολεξεῖ ὑπὸ τῶν κωδίκων παραλείπονται.

Ἄ **Λ** Ἐλέησον ἡμᾶς—τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
Δέσποτα Κύριε παντοκ. **Z I M N E** Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτ. **H K Λ O** βασιλεῦ τῆς δόξης **H K Λ E O** ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰόμενος, ὁ ὑποστ. **Q** ὁ στηρίζων **H K O** ὁ ταῖς σωματικαῖς θλίψεις διορθ. ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς οἴκτιρον **O** διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν **Z I Q M** ὁ ταῖς σωματικαῖς θλίψεις διορθούμενος τὰς ἡμετέρας ψυχάς, οἴκτιρον τὸ σὸν πλάσμα· τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης· τὴν ἰατρ. δύναμιν οὐρανόθ. ἐξαποστείλας ἄψαι **H K Λ E O** τοῦ σώματος τούτου **M E** δύναμιν ἐξαπόστειλον οὐραν. **Q** πάθος, πᾶσον τὸ ἄλγημα, πᾶσαν λανθ. **H K Λ E O** ἰατρὸς τῷ δούλῳ σου τῷ δε, ἴασαι αὐτοῦ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν διτι σὺ εἶ ὁ ἰόμενος τὰ συντριμμάτα ἡμῶν· ἐξέγειρον τὸν δούλόν σου **H K E O** λανθάνουσαν ἀσθένειαν, γενοῦ **Z I Q M** ἰατρὸς Κύριε **Q** τοῦ σοῦ δούλου τοῦδε **Z I A** ἀπὸ κλ. ὁδύνης καὶ ἀπόστρ. **H O** ἀπὸ κλίνης ὁδύνης ὧσον **K E** χάρισαι αὐτόν **O** τῇ ἀγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ. **K Λ E O** εὐαρεσιοντῶνά σοι καὶ ποιῶντα τὰ θελήματα σου **K Λ E** τὸ θέλημά σου πᾶσας τὰς ἡμέρας

Ἐν τῷ **O** μετὰ τὴν εὐχὴν εὐθύς τὸ ἀνωτέρω δ' ἀνάγνωσμα ὡς τρίτον. Προκειμένον Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου. Ὅτι τὰ βέλη σου. Ἀλληλουάριον Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ εὐαγγέλιον τὸ καὶ ἐν τῷ ἐντύπῳ γ'. Μεθ' ὁ ἐκτενῆς καὶ ἡ εὐχή Ἀγαθὰ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε...

πραμ. μ 3 κ λ ί ν η ς ὁ δ υ ν η ρ ᾱ ς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶνον καὶ δλόκληρον χάρισαι τῇ ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημα σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Z K A N ᾱ Εἰσάκουσόν μου Κύριε· εἰσάκουσόν μου, δέσποτα· εἰσάκουσόν μου ἅγιε.

N Καὶ χρίει τῷ ἁγίῳ ἐλαίῳ ἄψας πρότερον τὴν θρυαλλίδα.

Z I I A ᾱ καὶ ἄρχεται ὁ τέταρτος ἱερεὺς

ᾱ **E M H K O** Πρόσχωμεν.

ᾱ **O** Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία. ᾱ **N O** Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ.

Προκείμενον ᾠχος δ'.

ᾱ εἰ ε ᾱ ᾱ Ἐν ἧ ᾄν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε

Στιχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ᾠ ἀπόστολος

Πρὸς Κορινθίους Β' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (Γ 16-ζ1)

16. Ἀδελφοὶ ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

τῆς ζωῆς αὐτοῦ **H K A O** Ἐκφώνως Σὸν γάρ ἐστι ε ᾠ Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἰατρός τῶν πνευμάτων καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπ. τῷ Πατρὶ... **Z I M Q** καὶ σώζειν ὁ θεός **H O**.

Ὁ **I A** προκειμ. ἡχ. δ' Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με. Στιχ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ

Ὁ **ᾱ ᾱ ᾱ ᾱ** τέταρτον ἀνάγνωσμα τὸ Γαλατ. β' 16 καὶ ἐξῆς. Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Χαναναίας. Εὐχὴν μετὰ τὴν ἐκτενῆ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος...

ᾠ ᾱ μετὰ τὴν εὐχὴν «Καὶ εὐθύς ἀσπάζεται ὁ τὸ εὐχέλαιον ποιῶν τὸ εὐχολόγιον...» χρίσας κλπ

ᾠ ᾱ παραθεῖται καθ' ἐκάστην χρίσιν δλόκληρον τὴν εὐχὴν. ᾠ **Σ** ἀκολουθεῖ τὸν **I**. Ἀναγνώσματα δὲ ἔχει Β' Κορινθ. α 8 καὶ ἐξῆς Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

ᾠ **M** «Εἶτα καὶ πάλιν ἀλείφει τὸν ἀσθενῆ σὺν τῷ ἀπποστούρῳ, ὡς προεγράφη λέγοντες Κύριε, ὄπλον... ἐγερσιν» ᾠ **K** ὡς ἀνωτέρω. Καὶ ὁ **I** ὡσαύτως «Καὶ ἐμψυᾶ... ὑποχωρεῖ. Ἄρχεται ὁ δ' ἱερεὺς Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι, Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὄλον δαπανήσασαν, ὃν τρόπον τὴν πόρνην, δέξαι καμὲ καὶ σῶσόν με. Δόξα Πατρὶ. Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου προσφθέγγομαι φωνὴν Σῶσον, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος. Καὶ νῦν. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς».

Κατὰ τὸν **H** πάλιν καὶ ὁ τέταρτος ἱερεὺς ἐπαναλαμβάνει τὰ εἰρηνικά ᾠ ε πάλιν μετὰ τὴν εὐχὴν εὐθύς τὸ δ' ἀνάγνωσμα.

Τέλος. ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἄ Εἰρήνη σοι. Σοφία. Ἀλληλουία. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Πρόσχωμεν.

Δ Ἀλληλουάριον

ε Ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Μ Σοφία ὁρθῆ ἀκούσωμεν

Εὐαγγέλιον Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου (η 14 - 23)

14. Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

Τέλος: Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ἄ ε' Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα

Ὅτι ἐλεήμων

* ε' Ἄ **H Z Q I O** ε Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ἄγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ *Ματθ. ιθ' 17*
 πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ *καὶ ἄλ. Ἐφεσ. β' 4*
 τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ *Β' Κορινθ. α 3*
 ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων ἐλαίῳ μετὰ *Ἰακ. ε' 14*
 προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς καὶ

πρωτόν. Ὁ Ἄ Προκ. Κύριε εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου. Οἱ I A ἀπόστολον τὸν ἐν τῷ ἐντύπῳ ε' ἦτοι Β'. Κορινθ. α 8-12. Οἱ E H Ἄ K N χ τὸν Ρωμ. η 14-21 («Ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται... εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»).

Ἀλληλουάριον οἱ Ἄ K H E ἦχ. πλ. δ'. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Οἱ H E N χ εὐαγγέλιον τὸ Λουκ. ι 1-12. Οἱ N E μέχρι τοῦ ς II (...ἀπέστειλεν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο... ἣ τῆ πόλει ἐκίνη). Οἱ I A τῆς Χαναταίας. Οἱ K Ἄ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

Πολυέλεε ὁ πᾶσαν Z I Q M εὐσπλαγχνε, πολυέλεε Κύριε, ὁ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰάμενος ἴασον τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) H E Z I Q K O ὁ πᾶσαν νόσον ἰάμενος ἴασαι M Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, σὺ Κύριε ὁ ἐνισχύσας I Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ πολὺς ἐν ἀγαθότητι Κύριε ὁ πατὴρ A ὁ καὶ ἐνισχύσας A προσευχῆς τῶν πρῶτον τῶν λαοῦ σου τὰς ἀσθεν. θεραπεύεσθαι A θεραπεύεσθαι σὺ

Ὁ **H** μετὰ τὸ εὐαγγέλιον τὴν ἐκτενῆ ὡς ἀνωτέρω καὶ μετ' αὐτὴν ἡ εὐχή ἡ ἐν τῷ ἐντύπῳ μετὰ τὸ ε' εὐαγγέλιον («Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν...») Ὁσαύτως καὶ ὁ χ Ὁ **A** εὐχὴν τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ μετὰ τὸ στ' εὐαγγέλιον («Εὐχαριστοῦμέν σοι...») Ὁ **Σ**⁸ τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ πολὺς... ὡς ἐν τῷ I, ἐκφώνησιν ὁμοίως Ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν Πρβλ. καὶ τὴν ἐν τῷ Παραρτήματι ὑπ' ἀριθ. 10 εὐχὴν τοῦ **K**.

τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς
Ματθ. δ 25 ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπο-
καὶ ἀλ. *Φιλίπ. γ 20,* ἄλυτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ
Κορ. α 7 σωτηρίαν. **Ναί, δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά**
Ψαλμ. θ' 35, σου παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν
Ψαλμ. ξξ 22
Ἰωάν. ιζ 17 τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἄγιασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νό-
 σον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε)· ἐξέγειρον αὐτὸν
 ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος. Ἐπίσκεψαι
Ψαλμ. ρβ 4 αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδιώξον ἀπ' αὐ-
Ἐξοδ. ιγ 9, τοῦ πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάς τῇ χειρὶ
Λευτ. θ 26 σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαρι-
καὶ ἀλ. *Α' Θεοσ. α 9,* **στίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας,**
Πραξ. κδ 3 ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν σὲ τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυ-
Α' Τιμ. δ 4 **μασιὰ ἔνδοξα τε καὶ ἐξαίσια. Σὸν γὰρ ἔσει τὸ ἐλεεῖν**
Ἰωβ ε 9, μβ 3 καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν...

τάξον τὸ ἔλαιον τοῦτο εἰς ἴασιν **Δ** μετὰ προσευχῆς ὑπὸ τῶν θεραπεύειν, σὺ δέσποτα ποίη-
 σον τὸ ἔλαιον τοῦτο εἰς ἴασιν καὶ σωτηρίαν ψυχῆς τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις πάντας εἰς
 δόξαν τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος ἀποδιώκων ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ὁ
 μόνος ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, ὅπως μετασχόντες τῆς σῆς φιλανθρωπίας δοξάζωμεν
 τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ἐλεήμων **Ι** εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σω-
 τηρίαν **Δ** **Ναί δεόμεθά** σου παντοδύναμε **Δ** παντοδύναμε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώ-
 ζειν, ὁ μόνος ψυχῶν καὶ σ. **Α** ἰατρός ἴασαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) διὰ τοῦ ἐλέους τῆς
 σῆς χρηστότητος ὅπως καὶ νῦν μετασχόντες τῆς σῆς φιλανθρωπίας δοξάζωμέν σε τὸν **Α** ἐξε-
 γειρων **Ν** ἀπὸ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ **Ο Η Ξ Ν** ὀδυνηρᾶς ἐπίσκεψαι **Ζ Ι Μ** ὀδυνηρᾶς καὶ ἐπι-
 σκεψαι ἐν ἐλέει **Ο** κλίνης ὀδύνης ἐπισκέψαι **Κ** ὀδύνης αὐτοῦ Ἐπίσκεψαι **Ν Ο** οἰκτιρ-
 μοῖς· ἀποδιώξον **Η Ξ Ο** ἀσθένειαν ψυχῆς καὶ σώματος ἵνα ἐξαναστάς **Ξ** ἀπ' αὐτοῦ πᾶ-
 σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἵνα ἐξαναστάς εὐχαριστῇ ἡμῶν σὸν ἡμῖν τὸ πανάγιον καὶ
 προσ. ὄνομ. σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υ... **Ο** δουλεύσῃ σοι μετὰ **Η Ο Ο** εὐχαριστίας ὑμῶν
 σὺν ἡμῖν τὸ ἅγιον καὶ προσκνητὸν ὄνομά σου νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **Η Ζ Ι Κ Ε Μ Ο**
 τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ **Η**. καὶ τοῦ **Υ**. καὶ τοῦ ἁγίου **Π**. νῦν **Ι Ζ Ξ Κ Μ Ο** τὸ πα-
 νάγιον καὶ προσκ. **Ι Κ Ξ Μ** ἐξαίσια Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτ. καὶ φιλανθ. **Α** Παραλείπε-
 ται τὸ Σὸν γὰρ... **Η Ζ Ι**

Ἐν τῷ **Ο** μετὰ τὴν εὐχὴν τὸ τέταρτον ἀνάγνωσμα Προκειμενον Κύριε εἰσά-
 κουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε. Ρωμ. η' 14 καὶ ἐξη-
 Ἰλληλοῦάριον Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Εὐαγγέλιον Μαρκ. 57 καὶ ἐξῆς Μεθ' ὃ σύντο-
 μος ἐκτενής καὶ ἡ εὐχὴ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος.

Ὁ ε μετὰ τὴν εὐχὴν εὐθύς τὸ ε' ἀνάγνωσμα ἄνευ ἄλλου τινός.

Η Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς Εἰσάκουσον Κύριε...

Κ Καὶ ποιῶν σταυροὺς γ'... λαμβάνει ἔλαιον καὶ τίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ λέγων καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν· Πάτερ, ἅγιε. Εἶτα ἀλείφει αὐτόν.

Μ Κύριε ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου

Ι Ζ Καὶ ἄρχεται ὁ πέμπτος ἱερεὺς

Ι ε Προκείμενον ἤχ. πλ. α'

Ι ε ἔ Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς.

Στιχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Ὁ ἀπόστολος

Πρὸς Κορινθίους Β' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (α 8—11)

8, Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ἡμᾶς ἄγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.

Τέλος: Τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ἡμῶν.

ε Ἀλληλουῖα ἤχ. πλ. α'.

ε Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Μ Σοφία ὁρθῆ

Εὐαγγέλιον Ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου (κε 1—13)

1. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιώθη ἡ βασι-

Οἱ **Κ Ξ Η** ἃ προκείμ. ἤχος πλ. β' Κύριε τί ἐπληθύνθησαν. σιχ. τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία. Ὁ **Δ** προκείμ. ἤχος πλ. α' Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Στιχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν. Οἱ **Κ Ν Ξ Η** ἃ ἀπόστολον τὸν Γαλατ. β 16—20. Οἱ **Σ** ⁸ **Ι** τὸν Ἐφρα. β 4—10. Ὁ **Δ** τὸν Κολοσ. γ 12—16. Ἐν τοῖς ἃ ἃ ἃ ἃ ἃ πέμπτον ἀποστ. ἀναγν. Γαλατ. ε 22—στ' 2. Ἐν τῷ χ τὸ Γαλ. β 16—20.

Ὁ χ Εἰρήνη Σοφία. Ἀλληλουῖα. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Πρόσχωμεν ἀλληλουάριον. Οἱ **Κ** ἃ χ ἀλληλουάριον Ἡχ. πλ. α' Κύριε ἀνήγαγες ἐκ λάκκου τὴν ψυχὴν μου. Ὁ **Ι**

Κατὰ τὸν **Η** καὶ ὁ πέμπτος ἱερεὺς ἐπαναλαμβάνει τὰ εἰρηνικά.

Ὁ **Ι** «Καὶ ἐμφυσᾷ... εἰσερχομένου τοῦ ε' ἱερέως. Τροπάρ. ἤχ. πλ. β'. Ψυχὴ τὰ ῥῆς πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκείθεν αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν κριτὴν καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν. Λοιπὸν ψυχὴ ἐπίστρεψον, ἢ κρίσις ἀσυγχώρητος. —Κριτοῦ καθεζομένου καὶ ἀγγέλων ἑστῶτων, σάλπιγγος ἠχοῦσης καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχὴ μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν· τότε γὰρ τὰ δεινὰ σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα, διὸ πρὸ τέλους βόησον τῷ κριτῇ, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.—Τὴν ταχειάν σου σκέπη καὶ τὴν βοήθειαν...».

Ὁ **Σ** ⁸ μετὰ τὸ εὐαγγέλιον «Ἐλέησον ἡμᾶς... Τὸ Κύριε ἐλέησον ἰβ καὶ ἡ εὐχὴ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ..., (ἴδε κατωτέρω).

λαία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθενοῖς, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.

Τέλος : Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ἄ **Z** ε ἔ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ

I Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος

Z Ἄ **I Q K Δ O** ε Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ψαλμ. β4, ριζ

13, Ἐξοδ us 26

ψαλ ριβ 6

ἐξ 5, ρς 30

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμε-

νος ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας

ἀνυψῶν πένητα ὁ τῶν ὀρφανῶν κατήρ καὶ τῶν χει-

μαζομένων λιμὴν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρὸς ὁ τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαβά-

Ματθ. η 17,

Ρωμ. ιβ 8,

Μιχ. ζ 18,

Σειρ. ζ 6

Ἰακ. α 19

ὀργήν ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ μαθητὰς καὶ εἰ-

Ἰωαν. κ 22

πὼν Ἀάβετε Πνεῦμα ἅγιον ἄντινων ἀφῆτε

τὰς ἀμαρτίας. ἀφίενται αὐτοῖς ὁ δεχόμενος τῶν

Ματθ. θ 6,

Μαρκ. β 10

ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχω-

ρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴσιν παρέχων πᾶσι

τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπει-

νὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρ-

τίαις συμπεπλεγμένον καὶ πάθεισιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον,

καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης

ἀλληλ. Ἐλέησον με, Κύριε, ὅτι ἀσθενῆς εἰμι. Ὁ **A** Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ

ἡμῶν. Οἱ **E H** Ὑπομένων ἐπέμεινα. Οἱ **H E N** χ εὐαγγέλιον τῆς Χαναanaίας. Ὁ **A** τὸ

Ματθ. θ 9 (κλήσις τοῦ Ματθαίου). Οἱ **K** Ἄ τὸ Μάρκ. σι 7-13. Οἱ **S** Ἄ Ἄ Ἄ Ἄ Ἄ τῶν δέκα παρθένων.

Οἱ Ἄ Ἄ Ἄ Ἄ Ἄ εὐχὴν τὴν Ἐὐχαριστοῦμεν σοι... Ὁ **Z** ἐκφώνησιν Ὅτι ἔλεους, οἰκτιρ-

μῶν, Ὁ **I** Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, ὁ τῶν χειμαζομένων **H**

K Q E O πατήρ καὶ τῶν χηρῶν κριτής, ὁ τῶν χειμαζομένων **M Z I**. Ἡμῶν

βαστάζων **Z I** τὰς ἀσθενείας ἡμῶν λαμβάνων καὶ τὰς νόσους ἀπόνως βαστάζων,

ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι **H | K E O** ἡμῶν βαστάζων καὶ τὰς νόσους λαμβάνων, ὁ ἐν ἰλαρ.

M ὁ τὰς ἀσθενείας βαστάζων καὶ τὰς νόσους ἰώμενος, ὁ ἐν **Q** καὶ εἰπὼν αὐτοῖς

Δάβετε **H K E O** ἐμφυσήσας εἰς τοὺς ἁγίους μαθητὰς **Z** βραδὺς εἰς ὄργην αὐτὸς οὖν

φιλιανθρ. Κύριε τὸν δοῦλόν σου (δ) τὴν ἴσιν ἐν τάχει δώρησαι ψυχῆς τε καὶ σώματος

παρέχων αὐτῷ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ συγχώρησιν παραπτωμάτων ἐκνοσίων **Q** χαλεπὰς ὁ

καὶ ἐμὲ **O** ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου **O** ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον καὶ ἀμαρ-

τωλὸν δοῦλόν σου ἐν πολλαῖς **M** δοῦλόν σου ἐν πολλαῖς **Z** βαθμῶν τὸ τῆς ἱερωσ. **E** ἱερω-

καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου μυστήρια καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγία ἡμέρα καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦδε), τοῦ ἐν ἄσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφρῃ. ἁμαρτιῶν αὐτῷ καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἐκουσίῳν τε καὶ ἀκουσίῳν· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσαν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέ-

Ἐβρ. 5 19
Ἐξοδ. λ 29
καὶ ἄλλ. Α'
Πετρ. α 12

Ἰωαν. 8 28,
37, Γενεσ.
γ 8 καὶ ἄλ.

Ἐβρ. θ 9
αὐτόθ. 7

Ψαλμ. νδ 1,
πε 5

Ἐφρσ. 518
Ψαλμ. ρβ 22
Ψαλμ. ρμ 1

Λουκ. κδ 47
καὶ ἄλ.

Ματθ. η 14

σύνης τοῦ εἰσελθεῖν **Κ** εἰς τὰ ὄντως ἅγια **Η Κ Ε Ο** καταπετάσμ. ἀξιῶσας **Ξ** παρακύψαι ἅγιοι **Η Κ** φωνῆς σου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ **Ξ** θεάσασθαι τὸ πρόσωπον **Η Κ Ε Μ Ζ Ι Ο** τῆς θείας καὶ ἀνώμου καὶ φρικτῆς ἱερουργίας **Η Κ Ε Μ Ζ Ι Ο** προσφέρειν τε δῶρα καὶ θυσ. **Η** δῶρα καὶ θυσίας **Μ** καὶ προσφ. δῶρά τε καὶ θ. **Κ Ο** ἀγνοημάτων. ἵνα διὰ τῆς πολλῆς **Ι** λογικῶν προβάτων **Η Ο** φιλανθρωπίας ἐξαλείψῃς τὰς ἀνομίας (αὐτοῦ **Ξ**) καὶ τὰ παραπτώμασά αὐτὸς **Η Ξ Ο** φιλανθρωπίας τὰς ἀνομίας καὶ τὰ παραπτώματα **Μ Κ Ζ Ι** προσευχὴν ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ καὶ ἐν παντὶ **Ο** τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ **Κ** προσευχὴν ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ (καὶ ὥρᾳ **Ξ**) καὶ ἐν παντὶ **Η Ξ** καὶ τῷ δούλῳ σου... τῷ ἐν ἄσθ. ψυχῆς καὶ σώματος ὄντι **Μ** τῆς δεήσεώς μου· καὶ ἴασαι τὸν δούλόν σου (τόνδε), τὸν ἐν **Η Κ Ο** κατακείμ. δώρησαι αὐτῷ ἄφρῃ ἁμαρτιῶν **Ξ** κατακείμ. τὴν ἴασιν ἐν τάξει δωροῦμενος αὐτῷ καὶ ἄφρῃ ἁμαρτιῶν καὶ συγχώρησιν **Η Κ Ο** τὴν ἴασιν ἐν τάξει δώρησαι **Μ Ζ Ι** παρέχων αὐτῷ **Μ Ξ Ι** ψυχῆς τε καὶ σώματος κατακείμενον **Κ Ξ Η Ο** ψυχῆς τε καὶ σώματος **Ι** ἁμαρτιῶν καὶ συγχ. **Μ Ζ Ι** θεραπεύων τε αὐτοῦ τὰς ἀνιάτους πληγὰς **Μ** πᾶσαν νόσον **Μ** ἀκουσίῳν καὶ πληγὰς ἀνιάτους θεράπευσον (θεράπ. πᾶσαν **Κ**) καὶ πᾶσαν νόσον **Κ Η Ξ Ο** καὶ δώρησαι **Μ Ο** πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ **Κ** καὶ χάρισαι **Ξ** μαλακίαν αὐτοῦ ἴασαι καὶ δώρησαι **Η Ξ Ο** χάρισαι αὐτῷ ὑγίαν καθαρὰν ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἀψάμενος **Ξ** ψυχικὴν καὶ σωματ. ἴασιν **Η Ο** πνεστὸς καὶ ἀναστάσα διηκόνει σοι, Αὐτὸς **Η Ξ** παράσχου ὑγίαν καὶ ἀπαλλαγὴν **Μ** καὶ δώρησαι αὐτῷ ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἀψάμ. **Ο** πενθερᾶς Πέ-

τρον καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, δέσποτα, καὶ τῷ δούλω σου (τῷδε) παράσχου ἰατρειάν καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσιῶν σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ἐὰν γὰρ εἰς κρείσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου. Διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιῶντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν κ.τ.λ.

Ψαλμ.
Ἐφεσ.

Γεν.

Λουκ.
Β ΜαΛουκ.
ψαλμ.Ἡσ.
Ἰωβ
Ρωμ.

Ἡσ.

ψαλμ.

Ἰουδ.
ψαλ.

Ματθ.

τρον **Ξ Μ Ο** δέσποτα τὸν δούλόν σου (δ) παράσχου ἴασιν καὶ ἀπαλλαγὴν **Ω** καὶ ἀφέντος αὐτὴν τοῦ πυρετοῦ ἀναστάσα διηκ. **Κ Ο** καὶ μνήσθ. **Μ** τῶν πλουσιῶν οἰκτιρμῶν **Ξ** ὅτι ἐγκείται ἐπιμελῶς **Η** καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἐν ἀνθρώποις ἐπὶ τῆς γῆς ἀναμάρτητος **Κ** καὶ οὐδεὶς ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς **Ω** μόνος ὑπάρχεις ἐκτὸς ἀμαρτίας παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον διὰ τὸ σῶσαι τὸ ἀνθρ. γένος **Η Ξ Ο** ὑπάρχεις δ καὶ σώσας **Μ Ξ Ι** ὑπάρχεις δ διὰ τὸ σῶσαι τὸ ἀνθρ. γένος παραγενόμενος καὶ ἐλευθερῶσαι ἡμᾶς **Κ** ὑπάρχεις δ καὶ εὐδοκήσας τὸ ἀνθρ. γένος ἐλευθερῶσαι τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ **Ω** ἡμᾶς τῆς δουλείας **Η Ο** καὶ ἐλευθερῶσαι ἡμᾶς τῆς δουλ. **Ξ** Ἐὰν εἰς κρείσιν **Ξ** εὐρεθήσεται δεικτικῶς, ἀλλὰ πᾶν **Ω Ζ Ι** οὐδεὶς εὐρήσει τί ἀπολογήσεται ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται **Η Κ Ο** οὐδεὶς εὐρεθήσει τί ἀπολογήσεται ἀλλὰ πᾶν φραγήσεται μὴ ἔχοντα τί ἀποφθέγγασθαι **Ξ** μὴ ἔχον τί ἀποφθέγγασθαι διὸ ὡς ῥάκος **Η Κ Ο** τί ἀπολογήσεται **Μ** ἀπολογήσασθαι διὰ τοῦτο ἄμαρ. **Ω** δικαιοσ. ἡμῶν. Διὰ τοῦτο ἄμ. **Η Κ Ξ Ο** νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας **Η Κ Ξ Μ Ο** πεφορτισμ. ἐν ἁμαρτ. **Κ Ω Ζ Ι** πεφορτισμένων ἐν ἁμαρταίαις καὶ σοὺ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν **Η** πεφορτ. ἐν ἁμαρτ. καὶ σοὶ τὴν δόξαν **Ξ Μ Ω Ο** τῷ Πατρ. καὶ τῷ Υ. καὶ τῷ **Μ Ω** ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υ. καὶ τῷ... **Ζ Ι**

Ἐπισημαστέον ὅτι ἡ ἀντι τῆς ἀνωτέρω τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ μετὰ τὸ στ' Εὐαγγέλιον («Εὐχαριστοῦμεν σοι...»). Ἡ ἀντι τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς παραθέτει τὴν κατωτέρω: «Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἐπιδε

Τέλος : Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
 ἃ ε εἰ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κτλ.

Ὅτι ἐλεήμων

εἰ ἃ ε **Ο Κ Ζ Η Λ Ω** Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ψαλμ. ζ 1
καὶ ἄλλ.

Ματθ. η 17

Α' Πέτρ. β 24, Ἦσ. γγ 5
Ἰωαν. ι 11,

Λουκ. ιε 6

καὶ ἐξῆς
Ματθ. ιη 12

Α' Θεσ. ε 14

Μαρκ. ε 29,

Ματθ. θ 20

Ματθ. ιε 22
καὶ ἄλλ.

Λουκ. ζ 41

Λουκ. ζ 37, 48

Ματθ. θ 2

καὶ ἐξῆς

Ἰωαν. α 29,

Κολοσ. β 14

Ψαλμ. λη 14

Ψαλμ. κδ 19

πδ 2

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ
 φιλόνητος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ
 τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βασιτάζων· οὗ τῷ μώλωπι
 πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν
 ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύ-
 χοις διδοὺς παραμυθίαν καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις·
 ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἰμορροοῦσης, δωδεκαετῆ οὖ-
 σαν, ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χανα-
 ναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δά-
 νειον χαρισάμενος τοῖς δυοῖς χρεωφειλέταις, καὶ
 τῷ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ
 παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν
 ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας καὶ
 τὸν ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς
 ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος καὶ τῷ σταυρῷ
 προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Ἐν τῇ ἀγα-
 θότητί σου αὐτὸς ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς
 ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦδε)

θὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ὁ Σ, εὐαγγέλιον τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου. Οἱ Η Κ ἃ Ν Ε χ
 εὐαγγέλιον τὸ τῆς πόρνης (Λουκ. ζ' 36 - 50). Ὁ Λ τὸ Λουκ. Γ' 31 - 36. Ὁ Ι τὸ
 Μάρκ. Γ' 7 - 13. Οἱ ἃ ἃ ἃ ἃ ἃ εὐαγγέλιον τὸ Μάρκ. Γ' 7 - 13.

ὁ ἀγαθὸς ἰατρὸς τῶν ψυχ. Η Κ Λ Ε Ν Ο ὁ ἀγαθὸς καὶ εὖσπλ. καὶ ἰατρὸς τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν, ὁ τὰς Ω ἰάθημεν ὁ εἰς ἀναζήτησιν Ω τοῦ ἀπολωλότος προβάτου· ὁ τοῖς
 ὀλιγ. Η Κ Ω Ε Μ Ζ Λ Ο τοῦ χαλεποῦ δαιμονος Η Κ Ε Ο ὁ τὸ δάν. τοῖς δυοῖς χρεωφ.
 χαρισ. Μ προβάτου· ὁ τὸ δάνειον Λ χρεωφειλέταις· ὁ τὸν τελώνην Λ τῷ παραλυτικῷ χα-
 ρισάμενος Κ Ο ἄφες διδοὺς Μ Ε τὸν ληστὴν τῇ ἐσχάτῃ Η Κ Ε Λ δικαιώσ. ὁ τὸν
 ληστ. Ω προσηλώσας σοῦ δεόμεθα φιλόνητος μὴ ἐάσης τὸν δούλον (δεῖν.) εἰς τὸν ρου-
 πωμένον βίον Ω ἱκετεύομεν τῇ ἀγαθότητί σου Η Λ Ε Κ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλ. καὶ
 ἱκετεύομεν Μ ἱκετεύομεν αὐτὸς ἄνες, ἄφες Ζ Ι Ο ἀγαθότητί σου ἄνες Μ συγχώρησον ὡς
 Θεὸς Κ Ο ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τοῦ δούλου σου Ο (τοῦδε) καὶ τὰ πλημ. Κ Ε ἡ ὑπό

τέρω, μεθ' ὃ τὴν μετὰ τὸ ζ' εὐαγγέλιον εὐχὴν «Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἱατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων...». Ὡσαύτως καὶ οἱ ἃ ἃ ἃ ἃ χ. Ἐν τῷ Ι λείπει ἐν
 φύλλον ἀπὸ τοῦ «σωμάτων ἡμῶν—ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος».

τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυεν, ἢ ἀφῆ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἰαδίῳ ποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη θελήματος καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἤμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος συγχώρησον, μὴ ἔῶν αὐτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ρεθυπωμένον βίον καταπεσεῖν μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. **Ναί, δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦδε)·** πάριδε ὡς ἀμνησίκακος Θεὸς τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. **Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων·** Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· **Καὶ πάλιν·** Ἄντι-

Β' Κοριθ. 51

*Ἰωβ. 41
Γενεσ. 18 2
καὶ ἄλλ.*

*Γ' Βασ. 17 37
καὶ ἄλλ.*

*Ψαλμ. 9
Ψαλμ. 16*

Ματθ. 18 18

κατάραν πατρὸς **I A** μητρὸς ἢ ὀφθ. **A** ἢ μητρὸς ἢ τῶ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ἢ ὀφθ. **O** ἱερέως ἐγένετο ἢ ὑπὸ κατάραν πατρὸς ἢ μητρὸς **H** ἱερέως ἐγένετο ἢ πατρὸς ἢ **K E** ἢ μητρὸς ἢ ὀφθ. ἐστιάσαντα ἢ ὄσφρησιν ἐκθηλύσαντα ἢ γεῦσιν καταπορνεύσαντα **M Z I** ἢ γεῦσιν κατεπόρνευσε **K** καταπορν. ἐν οἰαδ. **I** ἀλλοτριωθέντα θελήματος **Z I** ἀπηλλοτριώθη τοῦ σοῦ θελήματος **O H K A E** τοῦ σοῦ ἁγίου θελήμ. **M** εἴτι ὄν ἤμαρτεν **K O** σὺ ὡς ἀγαθὸς **K A O** ὡς ἀγαθ. καὶ φιλόανθ. **A** ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἀμνησίκ. Θεὸς συγχώρ. **H K A E O** αὐτὸς καὶ ἡμεῖς σὺ ὡς ἀγαθὸς **E** συγχώρησον· ναὶ δέσποτα **A** ἐρηυπωμ. βίον **I** ἔῶν ἡμᾶς καὶ αὐτὸν **H K E O** βίον τοῦτον καταπ. **O** καταπεσεῖν ἢ εἰς τὰς ὀλεθρίους **K** ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦδε καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐξεκίου **A** τοῦδε καὶ πάριδε **H K E Z O** τὰ παιίσματα αὐτοῦ ἅπαντα **M Z I** παραπ. αὐτοῦ πάντα **K** Θεὸς τὰ παιίσματα αὐτοῦ Ἀπαλλ. **O** αὐτοῦ ἀπάλλαξον **Q E** τοῦ ὀνόματός σου· τοὺς πόδας **M Z I Q** τοῦ ἁγίου εὐαγγ. κατεύθ. **M** τοῦ εὐαγγ. κατεύθ. **Z K** **Σὺ γὰρ εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν K E O** εἶ Θεὸς ἡμῶν **Q** λέγων ὅτι ὅσα ἂν λύσητε... **K** ἔὰν δήσητε... ἐν τῶ οὐρανῶ **E** δεδεμένα ἐν τῶ οὐρανῶ καὶ πάλιν ὅσα ἔὰν λύσητε... **H** ἐν τῶ οὐρανῶ **H M E O** δεδεμ. ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ πάλιν ἂν τινων κρατῆτε **Z O** δεδεμ. ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ πάλιν ἂν τινων ἀφήτε τὰς... **I** (**δ O** ἐν περιθωρίῳ). ἀφίεται αὐτοῖς καὶ ὡς ἐπήκουσας **K**

Ἰωαν. κ 23
Γενεσ. λς 3
Ψαλμ. ιθ 1
Περβ. Α. Βασ. κ

νων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐξέκλιον ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ οὐ παρεΐδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἐπὶ τὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίας κελύσας τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων. Ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πραξ. ζ 7,
Αποκ. κβ 20
Ματθ. ιη 22

Ἰωαν δ ε

Σειραχ β 20

Δ Η ᾧ Ὁ ἱερεὺς Εἰσάκουσον Κύριε κτλ. (ἴδε ἄνωτ.).

ᾧ Κ Καὶ ποιῶν σταυροὺς γ' κτλ. (ἴδε ἄνωτ.).

Ι ᾧ Καὶ ἄρχεται ὁ ζ' ἱερεὺς.

τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ οὐ παρεΐδες τὴν δέησιν αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐπάκουσον τοῦ ἀμαρτωλοῦ... **Q** τῇ θλίψει αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ἐν τῇ **M** τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑπερεΐδες **K** τοῦ θανάτου καὶ οὐχ ὑπερεΐδες **Δ** δέησιν αὐτοῦ ἐπάκουσον τοῦ ἀμαρτ. καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ **M Z** δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ κατάπμρον τὴν ἱαματικὴν σου δύναμιν ἐπὶ τὸν δοῦλον (δ') Σὺ γὰρ εἶ Κύριε ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις τῶν ἀνθρώπων καὶ χαίρων **Q** δέησιν αὐτοῦ ἐπάκουσόν μου τοῦ ἀμαρ. δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ **I** καὶ οὐχ ὑπερεΐδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, κάμοῦ τοῦ ἀμαρτ. καὶ ταπ. καὶ ἀνάξ. **H K E O** ἀμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ δεόμενός σου **Δ** ταύτῃ δεόμενος ὑπὲρ **H K** δεομένου σου ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τοῦδε Σὺ γὰρ **O Λ E H K** τοῖς περιπίπτουσιν ἁμαρτίαις **K** εἶ Κύριε ὁ καὶ ἐβδομ. **O H K E M Z I Λ** ἀφιέναι ἁμαρτίας κελύσας **H E Λ** ἐπὶ ἁμαρτίας κελύσας **O** καὶ τῇ σῇ φιλανθρ. **O** κελύσας τῇ σῇ ἀγαθ. μετανοῶν ἐπὶ ταῖς αὐτῶν κακίαις **M Z** ἐαυτῶν **Z** φιλανθρωπία μετανοῶν **H K E O** τῇ σῇ φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότητι **K** μεταστροφῇ τῶν πεπλανημένων **M** κελύσας τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρ. ὁ μετανοῶν **Δ** ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ... **Z**.

Ὁ **O** μετὰ τὴν εὐχὴν τὸ ἔκτον ἀνάγνωσμα Πρὸς Κολοσσαίς γ 12 καὶ ἐξῆς Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τῆς πόρνης. Εἶτα ἔκτενης καὶ ἡ εὐχὴ Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἱατρέ...

Οἱ **I Πς** ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω ἰὴν ἐν Παραρτήματι ὑπ' ἀριθ. 12 ἦν καὶ ὁ Βησσαριανός.

Ὁ **S** τὰ αὐτὰ καὶ ὁ **I** τροπάρια, Ἀπόστολον τὸν ἐν τῷ ἐντύπῳ. Ὁ **χ** Ἀπόστολον τὸν

Ὁ δὲ **Δ** τὴν ἐπομένην: Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ πολὺς ἐν ἀγαθότητι, Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως κτλ. (ἴδε ἀνωτέρω εὐχὴν τὴν μετὰ τὸ Δ' εὐαγγέλιον). Κατὰ τὸν **H** καὶ ὁ ζ' ἱερεὺς ἐπαναλαμβάνει τὰ εἰρηνικά. Ὁ **I** «Καὶ ἔμφουσά... τοῦ ζ' ἱερέως. Ὅμματι εὐσπλαγγνῶ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν

Ξ ε ᾠ ᾠ Προκείμενον ἤχος δ'.

χ ᾠ ᾠ ᾠ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στιχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (ε 14-23)

14. Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

Τέλος : ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

ε Ἀλληλούϊα ἤχος β'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου (θ 9 - 13)

9. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον...

Τέλος : Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ε ᾠ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Β' Τιμοθ. β 1-10. Οἱ Ι Δ προκίμ. πλ. δ Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου. Στιχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου Οἱ Κ Η ἤχ. δ' Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. Στιχ. Ἐλέησόν με Κύριε. Ὁ Ι ἀπόστολον τὸν Γ' ἦτοι Γαλ. ε 22-Γ 3. Οἱ Κ ᾠ Ἐφσο. Γ 10-17. Ὁ Η Β' Τιμοθ. β 1-10.

Οἱ Δ Q Μ τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν ὡς ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους ὁ Ζ ὡς ἐκ τῆς πρὸς Κορινθ. Α', ὁ Ξ ὡς ἐκ τῆς πρὸς Κολοσ. Ὁ Ι ἄλληλ. Ἡχ. πλ. δ. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ ᾠ Κ Η Ἀλληλουάριον Ἡχ. β' Ἐπάκουσον ἡμῶν Ὁ Δ ἄλληλ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Ὁ Ι εὐαγγέλιον τὸ δ' ἦτοι Ματθ. η 14-24 Οἱ χ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ Κ Η εὐαγγελ. τὸ Ματθ. Γ 14-21. Ὁ Α τὸ Λουκᾶ ια 9-13. Ὁ Σ, τὸ Ματθ. ι 1 καὶ ἐξῆς.

ταπεινώσιν ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία, διὰ ταῦτα δεομαί σου, ὁμματι εὐσπλαγγνῷ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν καὶ σῶσόν με. Δόξα. Ὡς τοῦ κριτοῦ παρόντος μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ, ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεός ἐστιν τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φείσαι μου Σωτήρ, μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος. Καὶ νῦν. Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν καὶ πρῆβειαν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ Η τὴν ἐκτενή ὡς ἀνωτέρω. Οἱ Η χ ἀντι τῆς εὐχῆς ταύτης τὸ ἀπὸ τοῦ ἘΟ Θεός ὁ Σωτήρ ἡμῶν ὁ διὰ τοῦ προφήτου Νάθαν..., τμῆμα τῆς ἐπομένης εὐ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ἔστι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος
ἐ ᾧ ε **O Z H** Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἡ εὐχή

Γενεσ. ιε 8,
Ψαλμ. ζ 1
καὶ ἄλ.

Ματθ. δ 23

Α' Τιμοθ. β 4

Ἰεζεκ. λγ 11

Ματθ. θ 13

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γάρ, Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαβὶδ καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους. Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην, τὴν πόρνην, τὸν ληστήν καὶ βλάσφημον καὶ διώκτην, τὸν μέγαν Παῦλον διὰ μετα-

Θεραπεύων καὶ ἰώμενος **Ξ** σὺ Κύριε καὶ ἐν τῇ παλ. διαθ. **Z K M Ξ O** σὺ Κύριε ἐν τῇ **I** ζῆν αὐτόν. Σὺ οὖν **Κε** καὶ ἐν **Q** ἔθου ἁμαρτωλοῖς μετάνοιαν **Q** καὶ τοῖς Νινευίταις **O** πρὶν καὶ μετὰ τούτους καὶ ἐν τῇ ἐπιθ. **Z M** πρὶν καὶ μετὰ τούτους **K O** καὶ τοῖς πρὶν τούτων καὶ μετὰ τούτους **Ξ** τούτους καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ **H K Q Ξ O** καὶ διώκτην διὰ μετάνοίας **Z** μετάνοίας προσελάβον **Z** ὡς τὸν τελ. ὡς τὸν ληστήν καὶ ὡς τὴν πόρνην καὶ Παῦλον τὸν ποτε διώκτην καὶ βλάσφημον προσεδεξάμ. Πέτρον δὲ τὸν κορυφ. τῶν ἀποστόλων σου **Q** διώκτην διὰ μεταν. **M** μετάνοιαν τελώνην καὶ πόρνην ληστήν καὶ βλάσφημον καὶ διώκτην διὰ μετάνοίας **H K Ξ O** καὶ Πέτρον **H Ξ O** τὸν κορυφαῖόν σου ἄρρησ, **O** τὸν καὶ κορυφαῖον ἀποστ. **M** τὸν κορυφαῖον τῶν ἀποστόλων σου **K Ξ** τὸν

χῆς «Βασιλεῦ ἅγιε εὐσπλαγχνε» τῆς ἀναγινωσκομένης μετὰ χειροθεσίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀσθενούς. Ἐν τῷ τέλος τοῦ τμήματος ὡς ἔπεται : «...οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σὺ εἰ Θεὸς Θεὸς τῶν μετανοούντων μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν...». Οἱ ᾠ α ᾠ α ᾠ α ᾠ α τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ **K** μετὰ τινων διαφόρων γραφῶν εὐχὴν.

Ἔστι **Σ** εἰς τὴν ἐκτενή...Κύριε ἐλέησον λ'. Εὐχὴν δὲ «Ὁ Θεὸς ὁ δυνατός καὶ ἐλεήμων, ὁ πάντα οἰκονομῶν ἐπὶ σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων...» «Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην ὀφείλει ψάλλειν Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ... καὶ ἕξ' ψαλμὸν τοῦ ψαλτηρίου Ἀναστήτω ὁ Θεός... Καὶ εἰθ' οὕτως ἀλείφουν τὸν ἄρρωστον ἐκ τοῦ ἐλαίου ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν, λέγει ὁ καθ' εἰς τὴν εὐχὴν ταύτην. Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ ψυχῶν...» (Οὐδὲν ἕτερον πλὴν τῆς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν τύπικῆς διατάξεως. (Οὐδὲ περὶ ἐπιθέσεως τοῦ εὐαγγ. τι) Ὁ **I** τὴν ἐν Παρρητίματι ὑπ' ἀριθ. 13 εὐχὴν

νοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ ἀπόστολόν σου, ἄρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ λέγων· Σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθά σου καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ. Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε)· καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερώως ἐγένετο, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὄρκομότησε, παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου· Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτοῦ. Καὶ εἴτι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς

Ματθ. 15
18, 19

Γ' Βασιλ.
17 37
Β' Παρ. 1.
519 κ. ἀλ.
Ἰεζεκ. κ41,
Ψαλμ. 92 2,
98 4

Ψαλ. 147 14,
Ψαλ. κδ 19.
πδ 2

κορυφ. ἀπόστολ. **Η** σε ἐκ τρίτου **Μ** μεταν. προσελάβου **Μ** τρίτον προσελάβου **Κ** **Ξ** **Ο** διὰ μετανοίας προσελάβου **Q** κατισχύσουσιν αὐτὴν **Ο** οὐρανῶν καὶ ἡμεῖς **Ξ** τῶν οὐρανῶν Ὅθεν καὶ ἡμεῖς **Ο** **Η** **Κ** καὶ ἡμεῖς οὖν ἀγαθὲ **Ξ** ἐπαγγελίας δεόμεθα **Ξ** ἐπαγγελίας σοῦ δεόμεθα **Η** **Κ** **Ο** καὶ σὲ ἱκετεύομεν **Ο** ἱκετεύομεν ἐπακ. **Ο** δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν **Ζ** **Ξ** ἱκετεύομεν σε ἐπάκουσον **Ξ** τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ καὶ πρόσδεξαι **Ξ** ἐπάκ. ἡμῶν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ καὶ τῆς δεήσεως τὸ θυμίαμα **Ο** ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως **Q** θυμίαμα τὸ προσφερόμ. **Ζ** **Μ** **Ο** προσφερόμενόν σοι πρόσδεξαι **Ο** τὸ προσφερ. ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίσκ. **Q** διάνοιαν ἐν νυκτὶ **Μ** καὶ εἴτι ἡμαρτεν ὁ δοῦλός σου ὁ δεῖνα ἢ πεπλημμέληκεν ἐνώπιόν σου **Ο** ἱερώως ἢ τῷ ἰδ. **Ζ** **Q** **Μ** παρεπίκρανε, παρακαλ. **Ζ** ἰδίῳ ἀναθέματι περιέπεσε **Κ** **Ο** ἢ ἐν ὄρκῳ παρεπίκρανέ σε παρακαλ. **Q** ἢ καὶ ἐν διανοίᾳ **Ο** παρεπίκρανέ σε παρακαλ. **Μ** παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα **Ζ** **Q** σὲ παρακ. καὶ σοῦ δεόμεθα αὐτὸς ἄνες **Κ** ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ συγχώρησον ὡς Θεὸς τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰς ἀνομίας καὶ πάσας κακοπραξίας τοῦ δούλου τοῦδε καὶ πάντα τὰ αὐτῷ πλημμέληματα ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ διανοίᾳ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ καὶ ἐν παραβάσει, ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· εἴ ὑπὸ κατάραν ἱερώως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανέ σε ἢ εἴτι ἄλλο τῶν ἀπηγορευμένων καὶ μεγάλων ἀμαρτημάτων ἐποίησεν ὡς ἄνθρωπος σάρκα φερῶν καὶ τὸν κόσμον τοῦτον οἰκῶν, πάντα αὐτῷ ἄνες καὶ ἄφες ὡς μόνος ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν **Ξ** ἱερώως ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι περιέπεσον ἢ ὄρκον παρέβη, σὲ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα, αὐτὸς ἄνες **Η** **Ο** καὶ σὲ ἱκετεύομεν ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ καὶ τῆς δεήσεως τὸ θυμίαμα τὸ προσφε-

Ἐν τῷ **I** λείπει ἐν φύλλον ἀπὸ τοῦ «μετάνοιαν τοὺς—οἰκῶν ἢ εἰς ἐνεργείας».

σάρκα φορῶν καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ. Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν. Καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμ. ρι β,
ρια β,β, ριη
141
Α' Θεο. ε 9
καὶ ἄλ.

Ματθ. ιθ 29
Α' Πειρ. α 4

ρόμειόν σου (σοι **K**) πρόσδεξαι καὶ εἴτε ἡμαρτεν ὁ δοῦλός σου ὅδε ἢ πλημμελήσῃ ἐνώπιόν σου ἐν λόγῳ **H K** συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας (τὰς **K**) καὶ ἐν γνώσει (τὰς **K**) τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παραβάσει γενομένα (γενομένας **K**) παρὰ τοῦ δούλου σου τούτου, ἃ οἶδε τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου **H K O** ἀγνοίᾳ γέγεννημένα παρ' αὐτοῦ καὶ ἄλλο εἴ τι **Q** καὶ ἐν ἀγνοίᾳ **M** παρέβη ὡς ἄνθρωπος σάρκα φορῶν **H O** οἰκῶν ἐξ ἐνεργ. **Q** ἐπλημμ. ὡς ἄνθρωπος σάρκα φορῶν **K** τοῦ διαβόλου κινούμενος **Q** κόσμον τοῦτον οἰκῶν αὐτός ὡς ἀγαθὸς **H K O** μόνος ἐκτός ἁμαρτ. ὑπάρχεις, ἢ δ. **M** ὑπάρχεις ἁμαρτίας ἐκτός καὶ ἡ δικαιοσ. **Q** σὺ μόνος ὑπάρχεις ἀναμ. **H K** καὶ ἡ δικαιοσ. **E H O K** φιλόανθρωπος συγχώρησον τῷ δούλῳ σου **H K O** ὁ νόμος σου ἀλήθεια **M** περιποίησιν καὶ σωτηρίαν ἡμιψυχῆς καὶ σώματος καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐχαριστ. ἀναπέμ. **E** περιποίησιν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ σοὶ τὴν δόξαν **O K H** κληρονομίαν Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλ. **Z I M** τῷ Πατρὶ καὶ τῷ **Y**. καὶ τῷ **Z I M** κληρονομίαν Ἐκφών. Ὅτι Θεὸς ἐλέους **Q**.

Ὁ **O** μετὰ τὴν εὐχὴν τὸ ἔβδομον ἀνάγνωσμα. Β'. Τιμοθ. β1 καὶ ἐξῆς, εὐαγγέλιον τὸ Ματθ. Γ' 14 καὶ ἐξῆς, μεθ' ὃ ἡ εὐχὴ Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν... (ἦτοι τὸ δεύτερον ἡμῖς τῆς κατωτέρω τελευταίας εὐχῆς μετὰ τινων διαφορῶν) «Καὶ ποιῶν τρεῖς σταυροὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ λέγει Εἰσάκουσόν μου Κύριε... Ἀνάπτει δὲ τὴν θρυαλλίδα καὶ λαβῶν ἔλαιον λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην Πάτερ ἅγιε, ἱατρὸν ψυχῶν... Εἶτα ἀλείφει αὐτόν. Μετὰ ταῦτα εἰσφέρειται καὶ ἰστώσιν... (ὡς ἐν **K**)... Ἐπακολουθεῖ ὀλόκληρος ἡ τελευταία εὐχὴ.— Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ **χ** μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι μετὰ τῆς ἀλείψεως καὶ τῆς εὐχῆς Εὐσπλαγχνε, πολυέλεε... παρεμβάλλεται: «Εἶτα ψάλλουσι ὁμοῦ τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἦχος δ' Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες... Ἐτερα Θεοτοκία Ἐκ παντοίων κινδύνων... Εἶθ' οὕτως τίθουσι τὸ εὐαγγέλιον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ποιούντος τὸ εὐχέλαιον, ὁμοῦ κρατοῦντες αὐτὸ οἱ ἐπτὰ ἱερεῖς ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Ὁ δὲ πρῶτος τῶν ἱερέων ἵσταται ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ λέγει τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως...». Ἐν τοῖς ἁ ἁ μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ζ' ἀναγνώσματος (Δέσποτα, **Κε** ὁ Θεὸς ἡμῶν) καὶ τοῦ Κύριε, δπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, ὅπερ ἐπιτάσσεται πάσης εὐχῆς: «Εἶτα ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον ἦχος δ'. Πηγὴν ἱαμάτων... Ἐκ παντοίων κινδύνων... Ἐκτενής. Ὅτι ἐλεήμων. Ὁ διάκονος τοῦ **Κου** δεηθῶμεν. Καὶ λέγει πρῶτος τῶν ἱερέων τὴν εὐχὴν ταύτην ἐπάνω

Κ Ἄ Καὶ ποιῶν σταυρούς... εἶτα ἀλείφει αὐτόν.

Ἄ **ΚΟ** Μετὰ δὲ ταῦτα προσφέρουσι καὶ ἱστώσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ τετραπόδος ἄσκεπον ὄντα καὶ ἴστανται οἱ ἕξ ἱερεῖς γύρωθεν αὐτοῦ. Καὶ τιθέντες τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κατέχουσιν αὐτὸ ταῖς δεξιαῖς χερσὶ.

Η Ἄ Ὁ δὲ πρωτοπαπᾶς σταθεὶς κατὰ ἀνατολὰς. **Κ** Ἄ ὄπισθεν αὐτοῦ λέγειν τὴν εὐχὴν ταύτην (Καὶ οἱ **Z I Q Λ Μ Ν Ξ** περιίπου τὰ αὐτὰ ἅτινα ὁ **ΚΗ**). **ΜΟ** μεγαλοφώνως καὶ μὲ φόβον Θεοῦ **Η** ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ προσελθόντος.

Εἰρήνη πᾶσι **Λ Ζ Q Ξ Η** Ἄ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγχε καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν

Πραξ. ζ 7,
Ἀποκ. κβ20

Ματθ. ις16
καὶ ἄλλ.
Ἰεζεκ. λγ11

... Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μὴ θέλων **Λ** ...εὐσπλαγγχε, πολυέλεε, ὁ μὴ θέλων **Z** εὐσπλαγγχε, μακρόθυμε, ἀνεξίκακε, ἀμνησίκκαε, πολυέλεε Κύριε, ὁ μὴ θέλων **Ν Ξ** εὐσπλαγγχε πολυέλεε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μὴ θέλων **Η Κ Θ** Βασιλεῦ... καὶ πολυέλεε ὁ μὴ θέλων **Μ Q** λαβεῖν τὴν ἄφσιν ἀλλὰ **Μ Q Z** παρὰ σοῦ λαβεῖν δι' ἡμῶν **Λ** χεῖρα ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐπὶ **Μ** ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίαν **Λ** ἁμαρτωλὸν καὶ ἀναξίαν **Q Z**

τῆς κεφαλῆς τοῦ κάμνοντος συνεφαπτομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων καὶ εὐλογούντων Ἡ εὐχὴ Βασιλεῦ...» Οὐδὲν περὶ ἐπιθέσεως τοῦ εὐαγγελίου. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν Δόξα καὶ νῦν, Κύριε ἐλέησον γ' καὶ ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ ὁ ἅ, ὅστις ὁμοῦ προσθέτει «Εἶτα φέρουσι τὸ εὐαγγέλιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν...» μετὰ τὴν εὐχὴν, τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ **Λ** ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς τὴν (καὶ ἐν τῷ **B**. ἀπαντῶσαν) ἐν Παραρτήματι ὑπ' ἀριθ. 14.

Ὁ **Z** μετὰ τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε «Ἐπομένον ὑπέμεινα τὸν Κύριον. Φῶς δικαίως διαπαντός. Παναγία Θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου... Εἶτα τιθέασι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον...». Καὶ ὁ **I** ὡς ὁ **Z**, προσθέτει ὁμοῦ μετὰ τὸ Παναγία Θεοτόκε τὰ Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες... Ἐκ παντοίων κινδύνων... Ἐχόντες σε ἐλπίδα καὶ προστασίαν.. (Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀκολουθίας λείπει). Καὶ ὁ **Q** μετὰ τὴν εὐχὴν «Δόξα Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες. Καὶ νῦν Ἐκ παντοίων κινδύνων τὸν δούλον σου. Ἐκτενής. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τιθέασι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ καλέσαντος...». Καὶ ὁ **Λ** «Καὶ ψάλλοντες Πηγὴν ἱαμάτων. Νεῦσον παρακλήσεσιν Εἶτα τίθουσι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς...». Τὰ αὐτὰ καὶ ὁ **Ξ** προσθέτῃ καὶ τὸ Δέσποινα πρόσδεξαι. Ὁ **N** «Εἰσάκουσον... Εἶτα ἄπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ χρίει τῷ ἐλαίῳ καὶ ψάλλομεν τροπάρια Πηγὴν ἱαμάτων. Νεῦσον παρακλήσεσι. Δέσποινα πρόσδεξαι. Εἶτα τίθουσι τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον...». Ὁ **e** «Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν ἱερέων ὁ μέλλων χρίσθαι καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν ἱερέων... κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τιθεῖσιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ ἱερεῖς, ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Βασιλεῦ... Καὶ

Λευίτ. α 4, δ4 και άλ.

*Εξοδ. θ23, ιγ 3, Λευίτ. ια 2 και άλ.

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἵτουμένου παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφρσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοὶ μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦδε), ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνηστικάκον σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφρσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσή τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πλημμελήμασι πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπία παρορῶν αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά ἀφινέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις. Ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρ-

ἄφρσιν τῶν ἁμαρτιῶν Α δυνατὴν ἐν τῷ Μ δυνατὴν τοῦ ἐγγραφομένου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Α δυνατὴν τὴν ἀπογραφομένην ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ εὐαγγελίῳ Q κατέχουσι καὶ δέομαι Q οἱ συλλειτουργοὶ μου καὶ συμπερσβύτεροι Α Ξ Η Κ Ο συμπρ. μον Α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ταύτην τοῦ δούλου σου τοῦδε καὶ δέομαι Ζ ἐπὶ ταύτη τῇ κεφαλῇ τοῦ δούλου σου (δεῖνα) καὶ δέομαι Α τοῦδε καὶ δέομαι Μ συμπαθεστάτην σου καὶ ἀμνησικ. φιλάνθρ. Μ Α Q Ζ προφήτου Νάθαν Η Νάθαν τῷ πρασιᾶτῳ Δαβὶδ μετανοήσαντι συγχωρήσας καὶ τοῦ Μ Q Ζ μετανοήσαντι τῷ πρασιᾶτῳ Δαβὶδ Α Δαβὶδ μεταν. συγχωρήσας καὶ τοῦ Μανασ. τὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ Ζ Μανασσή τὴν μετάνοιαν προσδεξ. Q προσευχὴν προσδεξάμενος Μ Κ Ζ τὸν μετανοοῦντα καὶ αἰτούμενον συγχώρησιν τῶν αὐτοῦ πλημμελημάτων πρόσδεξαι Q ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ πλημμελήμασιν ἄφρσιν O τὸν μετανοοῦντα τοῖς ἰδίοις πλημμελ. Μ Ζ παραπτώμασι πρόσδεξαι Η Κ O πλημμελήμασιν ἄφρσιν αὐτῷ δώρησαι Α παρορῶν τὰ παραπτ. αὐτοῦ ὁ καὶ ἐβδ. Q παρορῶν τὰ παραπτ. αὐτοῦ. Σὺ γὰρ Μ Ζ πάντα τὰ πλημμ. Α εἰ Κύριε ὁ καὶ ἐβδομ. Η ἁμαρτίαις ὡς ἡ μεγαλωσ. Η τοῖς παραπίπτουσιν Ὅτι ὡς ἡ Η τὸ ἔλεός σου. Καὶ σὺ εἰ Θεὸς Θεὸς τῶν ζώντων καὶ μετανοούντων καὶ σοὶ πρέπει Μ Ζ ὁ Θεὸς Θεὸς τῶν μετανοούντων καὶ μετανοῶν ἐπὶ πάσαις ταῖς κακίαις ἡμῶν καὶ τὸ ἔλεός σου. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς τῶν μετανοούντ. καὶ σοὶ πρέπει Q Σὺ γὰρ εἰ Κε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καὶ ἐβδ. O σοὶ πρέπει Α προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ... Α Ζ Σὺ γὰρ εἰ Κε ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἡμῶν ὁ καὶ ἐβδ. Κ Θεὸς τῶν μεταν. μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δό-

ἀσπάζεται τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον καὶ χρίεται ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου παρὰ τῶν ἱερέων λεγόντων τὴν εὐχὴν [τὸ ὑπόλοιπον τῆς σελίδος λευκὸν μεθ' ὃ:] Εἶτα μνημονεῖ αὐτόν. Εἶτα ψάλλει Δόξα ἰδιόμελον Πηγῆν ἱαμάτων. Καὶ νῦν. Νεῦσον παρακλήσεσι. Εἶτα αἰτησις καὶ ἀπόλυσις».

χω σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μ Εἶτα ἀσπάζεται ὁ ἀσθενῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ πέρνει συγχώρησιν τρίτον. Οἱ δὲ ἱερεῖς λέγουσιν ἐκ τρίτου Εἰσάκουσόν μου Κύριε. Καὶ εὐθύς ἄρχεται τὸ ἀντίφωνον βον Ἦχος πλ. β Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχες μοι. Στίχ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Στίχ. Εἰσάκουσόν μου Κύριε. Καὶ ἔστησα ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνα τὰ διαβήματά μου Εἰσάκουσόν μου Κύριε. Καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινὸν ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν Εἰσάκουσόν μου ἅγιε. Δόξα Πατρὶ. Φῶς δικαίους διαπαντός· οἱ γὰρ ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες καταλάμπουσιν, ἀεὶ ὡς φωστῆρες λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε καὶ σώσεις με. Καὶ νῦν θεοτοκίον. Παναγία Θεοτόκε τὸν χρόνον... ἐλέησόν με.

Η Εἶτα ἀσπάζεται ὁ προσελθὼν... καὶ εὐθύς ψάλλεται στιχηρὸν ἰδιόμελον.

ξαν **Ο** τὸ ἔλεός σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεός Θεός τῶν μετανοούντων καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ **Η Κ** ἔλεός σου. Καὶ σὺ εἶ Θεός **Κ Ο**.

Ἄντι τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς τὴν ἐν Παραρτήματι ὑπ' ἀριθ. 15 μετὰ τῆς διατάξεως: «Καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τοὺς ἐπτὰ ἱερεῖς τὴν εὐχὴν, λέγει ὁ πρωτοπαπᾶς τὴν εὐχὴν ταύτην ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ».

Ὁ Ι παραλείπει ὀλοτελῶς τὴν εὐχὴν ταύτην, καθὼς καὶ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ εὐαγγελίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελούντος τὸ εὐχέλαιον, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καταπέμψας τοὺς ἐπτὰ ἀρχαγγέλους..., προχωρεῖ ὡς ἔπειτα «Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν ψάλλεται ψαλμὸς Ὁ κατοικῶν... ἀλλισθήσεται. Ἀναστήτω ὁ Θεός... τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητός ὁ Θεός. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος... μόσχους. Στίχοι τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου Ἦχ. ; Ἐν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ θείου Πνεύματος φωτισθεῖς, τῆς εὐσεβείας ὄφθης θείου ζηλωτῆς, ἀδελφόθεε Ἰάκωβε. Ὅθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρῶν τοῦ πάλαι, τιμωτέραν ἐνέδυσεν, ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος· αὐτὸν ἰκέτευσεν, ἀποστόλων ἔνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχ. πλ. β. Αἵματι τοῦ μαρτυρίου τὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας, ἱερομάρτυς ἀπόστολε. Τὸ γὰρ περυγίον τοῦ ἱεροῦ παρεστώς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός. Ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ριφείς, σφρανῶν θαλάμων ἤξιωσαι, ἀδελφόθεε Ἰάκωβε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσεν τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.—Τοῦ ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ ἀδελφὸς χρηματίσας καὶ διάδοχος, καὶ ἐν ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καὶ τὸ μαρτύριον οὐκ ἐπαισχύνθης, Ἰάκωβε ἔνδοξε. Αὐτὸν ἰκέτευσεν ἀδιαλείπτως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ οὕτως ἀρχόνται ἀλείφειν καὶ τὸν ἐκτελοῦντα καὶ πάντας τοὺς συνελθόντας. Καὶ λέγει ὁ καθείς τὴν εὐχὴν ταύτην Πάτερ Ἄγιε, ἰατρέ... Καὶ μετὰ τὸ ἀλείφειν πάντας γίνεται ἐκτενὴ τοῦ ἁρρώστου καὶ ἀπόλυσις. Ὁ τοίνυν ἁρρώστος πᾶς ἐπτά ἡμέρας οὐ νίπτεται, ἀλλὰ προσκαρτερεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ».

Ὁ Ο μετὰ τὴν εὐχὴν Εὐσπλαγγνε... οὐδὲν ἕτερον.

Ἦχος δ'.

Η Μ Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς δημοζήλων τῶν ἀποστόλων Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Η Δόξα καὶ νῦν

Νεῦσον παρακλήσεις, σῶν ἱκετῶν πανάμοιμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Παρέχετε ὡς μεγίστην Μ ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ Μ Κ Σωτῆρος Χριστοῦ Α Κ.

Οἱ **Κ** ἃ εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Εἶτα ἀλείφεται ὑπὸ τῶν ἱερέων λεγόντων τὴν εὐχὴν ταύτην Πάτερ ἅγιε, ἰατρέ... χθαμαλᾷ τῇ φωνῇ... Καὶ ἀσπάζεται ὁ ἀδελφὸς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον φαλλομένου δὲ τοῦ τροπαρίου τούτου Τῶν σῶν δωρεῶν. Καὶ τοῦ ἑτέρου Πηγὴν ἰαμάτων, συναλείφονται παρ' ἀλλήλων οἱ ἱερεῖς καὶ ἀλείφουσι καὶ τοὺς παρεστῶτας πάρεξ τοῦ δι' ὄν τὸ εὐχέλαιον γίνεται. Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος Ἐλέησον ἡμᾶς... Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν». Ὁ **Q** μετὰ τὴν εὐχὴν «Ἐτέρα εὐχή λεγομένη ἐπὶ τοῦ καλέσαντος ἐν τῇ κρίσει τοῦ ἁγίου εὐχελαίου. Πάτερ ἅγιε, ἰατρέ... (δλόκληρον) καὶ μετ' αὐτὴν οὐδὲν ἕτερον. (*Ἴδε τὰς διαφόρους γραφὰς ἐν τῷ οἰκειῷ τόπῳ). Ὁ **Α** μετὰ τὴν εὐχὴν «Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν ὁ πρῶτος ἱερεὺς. Χριστὸς ὁ ἀληθινός... (Ἴδε κατωτέρω). Οἱ **Ν Ε** Μετὰ τὴν εὐχὴν «Ἐλέησον ἡμᾶς... Δόξα σοι (Χριστῆ **Ν**) ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (*Ἀπόλυσις). **Ν** «Καὶ γινομένης τῆς ἀπολύσεως πίπτει ὁ ποιῶν τὸ εὐχέλαιον χαμαὶ αἰτῶν συγχώρησιν ἐκ τρίτου». Ὁ **χ** μετὰ τὴν εὐχὴν εὐθὺς ἀνευ ἄλλου τινὸς τὴν ἐκτενῆ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Δόξα καὶ νῦν καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις. Καὶ λαμβάνει συγχώρησιν ὁ τὸ ἅγιον ἔλαιον ποιήσας καὶ ἀπέρχεται ἐν εἰρήνῃ».

Ὁ **Μ** μετὰ τὸ Πηγὴν ἰαμάτων ἀντὶ τοῦ Νεῦσον τὰ Ἐκ παντοίων κινδύνων—ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν—Ἐχόντες σε, Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς διασκέδασαι Εἶτα ἀπόλυσις».

Ὁ **Ζ** μετὰ τὸ Πηγὴν ἰαμάτων «Δόξα Τὴν ψυχὴν μου Κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις... ἤγειρας λόγῳ... δὸς μοι Χριστῆ τὴν ἴασιν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον Νεῦσον παρακλήσεις. Ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις» Μεθ' ὃ ἐπακολουθεῖ Εὐχή εἰς τὸ ἅγιον ἔλαιον Πάτερ ἅγιε... (ἴς τὰς διαφόρους γραφὰς ἴδε ἐν οἰκειῷ τόπῳ).

Η Ὁ πρωτοπαπᾶς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Εὐχή τῆς ἐκτενοῦς

Η Κύριε ὁ Θεὸς τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν κ. τ.

Η Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου σου τοῦδε.

Η Τὸ Κύριε ἐλέησον ᾠ

Η Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον· τὸ Κύριε ἐλέησον γ.

Η Εἶτα ἐκφωνεῖ: Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς Ἐλεήμων γὰρ Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν...

Η Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Η Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ (προστασίαις ὑπὸ β' χειρὸς) τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων· τῶν δόσιων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεραρχοῦ καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου· τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ μυροβλήτου Δημητρίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφρασιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πετερίγων σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος (Ὁ **Η** οὐδὲν ἕτερον προσθέτει).

Α Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν ὁ πρῶτος ἱερεὺς.

Ξ Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοὶ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ θεοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων, πρόσδεξαι Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἐ μετὰ τὸ Νεῦσον παρακλήσεσι... «Δόξα καὶ νῦν καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα βάλλει μετάνοιαν ὁ ποιήσας τὸ εὐχέλαιον λέγων γ' Εὐλόγεῖτε, πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ». Οὐδὲν ἕτερον.

Σ Καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν αὐθις προσκυνεῖ τρίτον τοὺς ἱερεῖς ὁ προσελθὼν αἰτῶν συγχώρησιν ἐκ τρίτου, καθὼς ἄνωθεν ἐν προοιμίῳ ἐδηλώθη.

Α Π, Ἐπειτα ὁ πνευματικὸς πατήρ τίθησι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ τὸ ἅγιον ἔλαιον ποιήσαντος καὶ λέγει : Βλέπε, ἀδελφέ (δεῖνα), τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς σου μηκέτι προσκρούσης Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. Τὰ γὰρ πρῶην σου ἐγκλήματα ἤδη ἐξήλειπται διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ διὰ παρακλήσιν τῶν τιμίων ἱερέων, τῶν αὐτῆς δούλων. Λοιπὸν θάρσει τέκνον. Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται. Καὶ γὰρ ἀφέωνται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου καὶ ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην, ἁγιασμῷ φυλαττόμενος ἐν χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι καὶ ἐλεήσει σε καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἄμην.

Σ, «Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὅσπερ ὀφείλεται ποιεῖν τὸ ἔλαιον τὸ ἅγιον τοῦτο, ἕως ἑπτὰ ἡμερῶν, οὔτε ἐξαποδύεται οὔτε νίβεται, ἀλλὰ προσκατερεῖ τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἕως συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, οἱ δὲ ἱερεῖς οἱ τοιοῦτοι οἱ ἑπτὰ λειτουργοῦσι τὰς ἑπτὰ ἡμέρας εἰς πρὸς εἰς καθ' ἡμέραν ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀσθενοῦς, μετὰ δὲ συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν λούεται καὶ ἀλλάσσει καὶ κατηχίζεται ὑπὸ τοῦ πρώτου ἱερέως τῶν τοιούτων ἑπτὰ εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν συλλειτουργῶν αὐτοῦ. Βλέπε, ἀδελφέ, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς σου ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι μὴ προπταίσης τῷ Θεῷ... ἐγκλήματα ἐξέλιπε διὰ τῆς προστάξεως ἡμῶν, τῶν ἀναξίων ἱερέων κατὰ χάριν Χριστοῦ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Π, «Καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν λέγει ὁ πρωτοπαπᾶς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τὴν κατήχησιν ταύτην Βλέπε...

Αἱ εὐχαί, τὰ ἀναγνώσματα, προκειμένα, ἀλληλουάρια κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ σειρᾷ μόνον ἐν ε. Ἐν τῷ ᾧ μόνον αἱ εὐχαὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ σειρᾷ. Ἐν τῷ ᾧ ἡ αἱ εὐχαὶ καὶ πάντα τὰ ἀναγνώσματα κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ σειρᾷ. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ C.

(Συνεχίζεται)